

[← назад на главни сајт Светосавље.орг](#)

БОГОСЛУЖБЕНИ ТЕКСТОВИ

ПРОЈЕКАТ САЈТА СВЕТОСАВЉЕ.ОРГ

[СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [НОТНЕ КЊИГЕ](#) ▾ [ДОМАЋЕ КЊИГЕ](#) ▾

[НАСЛОВНА](#) » [Свештене књиге \(Свето Писмо\)](#) » [Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија](#)

[« ПРЕТХОДНА СТРАНА](#) | [1](#) | [2](#) | [3](#) ... | [7](#) | [СЛЕДЕЋА СТРАНА](#) »

[ћирилица](#) | [latinica](#)

13. септембар 2018.

Свето Писмо Старога и Новога Завјета – Библија

[« САДРЖАЈ](#)

ДРУГА КЊИГА МОЈСИЈЕВА КОЈА СЕ ЗОВЕ ИЗЛАЗАК

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)
[11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#)
[21](#) [22](#) [23](#) [24](#) [25](#) [26](#) [27](#) [28](#) [29](#) [30](#)
[31](#) [32](#) [33](#) [34](#) [35](#) [36](#) [37](#) [38](#) [39](#) [40](#)

1. Умножавање и невоље синова Израилевих у Мисиру.

1. Ово су *имена синова Израилевијех који дођоше у Мисир, дођоше с Јаковом, сваки са својом породицом: [[*1 Мој 46, 8.](#)]

2. Рувим, Симеон, Левије и Јуда,

3. Исахар, Завулон и Венијамин,

4. Дан и Нефталим, Гад и Асир.

5. А свега бијаше их од бедара Јаковљевијех *седамдесет душа с Јосифом, који бјеше у Мисиру. [[*1 Мој 46, 27.](#)]

6. А *Јосиф умрије и сва браћа његова и сав онај нараштај. [[*1 Мој 50, 26.](#)]

7. И синови Израилеви народише се и умножише се, и напредоваше и осилише веома, да их се земља напуни.

8. Тада наста нов цар у Мисиру, који не знадијаше за Јосифа;

9. И рече народу својему: Гле, народ синова Израилевијех већи је и силнији од нас.

10. Него хајде мудро да поступамо с њима, да се не множе, и кад настане рат да не пристану с непријатељима нашим и не ударе на нас и не отиду из земље.

11. И поставише над њима настојнике да их *муче тешким пословима; и грађаше народ Израилев Фараону градове Питом и Рамесу. [[*1 Мој 15, 13.](#)]

12. Али што га више мучаху, то се више множаше и напредоваше, да се грожаху од синова Израилевијех.

О БОГОСЛУЖЕЊУ

Заједничко богослужење Православној Цркви има се кроз читање и појање истинито учење Христово верни подстакну на молу покајање, а кроз лица и јесе представе спољашњи свештене историје који с нашег спасења савршени тако и после Рођења Хри

НАЈНОВИЈЕ

Царски Часови на Све Велики Петак

4. априла 2020.

Правило за читање Апостола Канона

14. јануара 2019.

Типик

10. јануара 2019.

Триоди

10. јануара 2019.

Србљак

10. јануара 2019.

Приватност - Услови

13. И жестоко нагоњаху Мисирци синове Израилеве на послове,
14. И загорчавашу им живот тешким пословима, блатом и опекама и сваким радом у пољу, и сваким другим послом, на који их жестоко нагоњаху.
15. И још заповједи цар Мисирски бабицама Јеврејским, од којих једној бјеше име Сефора а другој Фува,
16. И рече: Кад бабичите Јеврејке, и у порођају видите да је мушко, убијте га, а кад буде женско, нек остане живо.
17. Али се бабице бојаху Бога и не чињаху како им рече цар Мисирски, него остављаху дјецу у животу.
18. А цар Мисирски дозвољава бабице и рече им: Зашто то чините, те остављате у животу мушку дјецу?
19. А бабице рекоше Фараону: Јеврејке нису као жене Мисирке; јаче су; док им дође бабица, оне већ роде.
20. И Бог учини добро бабицама; и народ се умножи и осили веома;
21. И што се бабице бојаху Бога, начини им куће.
22. Тада заповједи Фараон свему народу својему говорећи: Свакога сина који се роди баците у воду, а кћери све остављајте у животу.

2. *Мојсијево рођење, чудесно избављење и гајење. Бјекство у Мадијам и брак.*

1. А *неко од племена Левијева отиде и ожени се кћерју Левијевом. [*2 Мој 6, 20; 4 Мој 26, 59.]
2. И она затрудње и роди сина; и *видећи га лијепа, кријаше га три мјесеца. [*Дан 7, 20; Јев 11, 23.]
3. А кад га не може више крити, узне ковчежић од сите и обли га смолом и паклином, и метну дијете у њ, и однесе га у трску крај ријеке.
4. А *сестра његова стаде подаље да види шта ће бити од њега. [*2 Мој 15, 20.]
5. А кћи Фараонова дође да се купа у ријечи, и дјевојке њезине ходаху крај ријеке; и она угледа ковчежић у трсци, и посла дворкињу своју те га извади.
6. А кад отвори, видје дијете и, гле, дијете плакаше; и сажали јој се, и рече: То је Јеврејско дијете.
7. Тада рече сестра његова кћери Фараоновој: Хоћеш ли да идем да ти дозовем дојкињу Јеврејку, да ти доји дијете?
8. А кћи Фараонова рече јој: Иди. И отиде девојчица, и дозвољава матер дјетињу.
9. И кћи Фараонова рече јој: Узми ово дијете и одој ми га, а ја ћу ти платити. И узне жена дијете и одоји га.
10. А кад дијете одрасте, одведе га ка кћери Фараоновој, а она га посини; и надједе му име Мојсије говорећи: Јер га из воде извадох.
11. И *кад Мојсије бијаше велик, изиде к браћи својој, и гледаше невољу њихову. И видје гдје некакав Мисирац бије човјека Јеврејина између браће његове. [*Дан 7, 24; Јев 11, 24, 25.]
12. И обазрев се и тамо и амо, кад видје да нема никога, уби Мисирца, и закопа га у пијесак.
13. И сјутрадан изиде опет, а то се два Јеврејина свађаху, и рече оному који чињаше криво: Зашто бијеш ближњег својега?
14. А он рече: *Ко је тебе поставио кнезом и судијом над нама? Хоћеш ли да ме убијеш као што си убио Мисирца? Тада се Мојсије уплаши и рече: Заиста се дознало. [*Дан 7, 27, 28.]
15. И Фараон чув за то, тражаше да погуби Мојсија. Али *Мојсије побјеже од Фараона и дође у земљу Мадијамску, и сједе код једнога студенца. [*Јев 11, 27.]
16. А *свештеник Мадијамски имаше седам кћери, и оне † дођоше и стадоше захватати воду и наљевати у појила да напоје стадо оца својега. [*2 Мој 3, 1; + 1 Мој 29, 10.]
17. А дођоше пастири и отјераше их; а Мојсије уста и одбрани их, и напоји им стадо.
18. И оне се вратише к оцу својему Рагуилу; а он рече: Што се данас тако брзо вратисте?
19. А оне рекоше: Један Мисирац одбрани нас од пастира, и нали нам и напоји стадо.
20. А он рече кћерима својим: Па гдје је? Зашто остависте тога човјека? Зовите га да једе.
21. И Мојсије се склони да живи код онога човјека, и он даде Мојсију кћер своју Сефору.
22. И она роди сина, и он му надједе име *Гирсам, јер сам, рече, дошљак у земљи туђој. [*2 Мој 18, 3.]
23. А послвије много времена умрије цар Мисирски; и уздисаху од невоље синови Израилеви и викаху; а вика њихова услед невоље дође до Бога.
24. И Бог чу уздисање њихово, и опомену се Бог завјета својега с Аврамом, с Исаком и с Јаковом.
25. И погледа Бог на синове Израилеве, и видје их.

3. *Призив Мојсија. Купина која гори а не сагоријева на Хориву.*

Google search

1. А Мојсије пасијаше стадо Јотору, тасту својему, свештенику Мадијамском, и одведе стадо преко пустиње, и дође на гору Божију Хорив.
2. И јави му се *анђео Господњи у пламену огњеном из купине. И погледа, а то купина огњем гори а не сагоријева. [*5 Мој 33, 16; Дан 7, 30.]
3. И Мојсије рече: Идем да видим ту утвару велику, зашто не сагоријева купина.
4. А Господ, кад га видје гдје иде да види, викну га Бог из купине и рече: Мојсије! Мојсије! А он одговори: Ево ме.
5. А Бог рече: Не иди овамо. *Изуј обућу своју с ногу својих, јер је мјесто гдје стојиш света земља. [*ИИНав 5, 15.]
6. Још рече: *Ја сам Бог оца твојега, Бог Аврамов, Бог Исаков и Бог Јаковљев. А Мојсије заклони лице своје, јер га страх бијаше гледати у Бога. [*1 Мој 28, 13; Мт 22, 32.]
7. И рече Господ: Добро *видјех невољу народа својега у Мисиру, и чух вику његову од зла које му чине настојници, јер познах муку његову. [*2 Мој 2, 23.]
8. И сиђох да га избавим из руку Мисирских, и да га изведем из оне земље у земљу добру и пространу, у земљу гдје млијеко и мед тече, на мјесто гдје су Хананеји и Хетеји и Амореји и Ферезеји и Јевеји и Јевусеји.
9. И сада, ево, вика синова Израилевијех дође преда ме, и видјех муку којом их муче Мисирци.
10. Сада хајде да те пошљем к Фараону, да изведеш народ мој, синове Израилеве, из Мисира.
11. А Мојсије рече Богу: *Ко сам ја да идем к Фараону и да изведем синове Израилеве из Мисира? [*Ис 6, 5, 8; Јер 1, 6.]
12. А Бог му рече: Ја ћу бити с тобом, и ово нека ти буде знак да сам те ја послао: Кад изведеш народ из Мисира, служићете Богу на овој гори.
13. А Мојсије рече Богу: Ево, кад отидем к синовима Израилевијем, па им речем: Бог отаца ваших посла ме к вама, ако ми реку: Како му је име? Шта ћу им казати?
14. А Господ рече Мојсију: Ја сам онај што јест. И рече: Тако ћеш казати синовима Израилевијем: *Који јест, он ме посла к вама. [*2 Мој 6, 3; Мал 3, 6; Отк 1, 4.]
15. И опет рече Бог Мојсију: Овако кажи синовима Израилевијем: Господ Бог отаца ваших, Бог Аврамов, Бог Исаков и Бог Јаковљев посла ме к вама; то је име моје довијека, и то је спомен мој од кољена на кољено.
16. Иди, и скупи старјешине Израилске, па им реци: Господ Бог отаца ваших јави ми се, Бог Аврамов, Исаков и Јаковљев, говорећи: Доиста обидох вас, и видјех како вам је у Мисиру.
17. Па рекох: Извешћу вас из невоље Мисирске у земљу Хананејску и Хетејску и Аморејску и Ферезејску и Јевејску и Јевусејску, у земљу гдје тече млијеко и мед.
18. И они ће послушати глас твој; па ћеш ти и старјешине Израилске отићи к цару Мисирском, и рећи ћете му: Господ Бог Јеврејски срете нас, па ти се молимо да изидемо три дана хода у пустињу да принесемо жртву Господу Богу својему.
19. А ја знам да вам неће допустити цар Мисирски да изидете без руке крјепке.
20. Али ћу пружити руку своју и ударићу Мисир свијем чудесима својим, која ћу учинити у њему. И послите ће вас пустити.
21. И *учинићу да народ нађе љубав у Мисираца, па кад пођете, нећете поћи празни; [*2 Мој 11, 3; 12, 36.]
22. *Него ће свака жена заискати у сусједи своје и у домаћице своје накита сребрнога и накита златнога и хаљина; и метнућете на синове своје и на кћери своје, и оплијенићете Мисир. [*1 Мој 15, 14.]

4. Мојсије обдарен да чини чуда. Повратак у Мисир.

1. А Мојсије одговори и рече: Али неће ми вјеровати ни послушати гласа мојега; јер ће рећи: Није ти се Господ јавио.
2. А Господ му рече: Шта ти је то у руци? А он одговори: Штап.
3. А Бог му рече: Баци га на земљу. И баци га на земљу, а он поста змија. И Мојсије побјеже од ње.
4. А Господ рече Мојсију: Пружи руку своју, па је ухвати за реп. И пружи руку своју, и ухвати је, и опет поста штап у руци његовој.
5. То учини, рече Господ, да вјерују да ти се јавио Господ Бог отаца њиховијех, Бог Аврамов, Бог Исаков и Бог Јаковљев.
6. И опет му рече Господ: Тури сада руку своју у њедра своја. И он тури руку своју у њедра своја; а кад је извади из њедара, а то рука му губава, бијела као снијег.
7. А Бог му рече: Тури опет руку своју у њедра своја. И опет тури руку своју у њедра своја; а кад је

извади из њедара, а то опет постала као и остало тијело његово.

8. Тако, рече Бог, ако ти не узвјерују и не послушају глас твојега за први знак, послушаће за други знак.

9. Ако ли не узвјерују ни за та два знака и не послушају глас твојега, а ти захвати воде из ријеке, и пролиј на земљу, и претвориће се *вода коју захватиш из ријеке, и проврћи ће се у крв на земљи.

[*2 Мој 7, 19.]

10. А Мојсије рече Господу: Молим ти се, Господе, нијесам рјечит човјек, нити сам прије био нити сам откако си проговорио са слугом својим, него сам *споријех уста и спора језика. [*2 Мој 6, 12.]

11. А Господ му рече: *Ко је дао уста човјеку? Или, ко може створити нијема или глуха или оката или слијепца? Зар не ја, Господ? [*Пс 94, 4.]

12. Иди, дакле, ја ћу бити *с устима твојим и учићу те шта ћеш говорити. [*Мт 10, 19.]

13. А Мојсије рече: Молим те, Господе, пошљи онога кога треба да пошљеш.

14. И разгњеви се Господ на Мојсија, и рече му: Није ли ти брат Арон Левит? Знаш да је он рјечит; и, ево, он ће те срести, и кад те види, обрадоваће се у срцу својем.

15. Њему ћеш *казати и метнућеш ове ријечи у уста његова, и ја ћу бити с твојим устима и с његовијем устима, и учићу вас шта ћете чинити. [*2 Мој 7, 1, 2.]

16. И он ће умјесто тебе говорити народу, и он ће бити теби умјесто уста, а ти ћеш бити њему умјесто Бога.

17. А тај штап узми у руку своју, њим ћеш чинити чудеса.

18. И отиде Мојсије и врати се к Јотору тасту својему, и рече му: Пустите ме да идем, да се вратим к браћи својој у Мисиру, да видим јесу ли још у животу. И рече Јотор Мојсију: Иди с миром.

19. И рече Господ Мојсију у земљи Мадијамској: Иди, врати се у Мисир, јер су *помрли сви који су тражили душу твоју. [*Мт 2, 20.]

20. И узе Мојсије жену своју и синове своје, и посади их на магарца, и пође натраг у земљу Мисирску. И узе Мојсије штап Божји у руку своју.

21. И рече Господ Мојсију: Кад отидеш и вратиш се у Мисир, гледај да учиниш пред Фараоном сва чудеса која ти метнух у руку: А *ја ћу учинити да му отврдне срце и не пусти народа. [*2 Мој 9, 12, 35; 10, 1.]

22. А ти ћеш рећи Фараону: Овако каже Господ: *Израиљ је син мој, † првенац мој. [*Ос 11, 1. † Јер 31, 9.]

23. И казах ти: Пустите сина мојега да ми послужи. А ти га не хтје пустити; ево, *ја ћу убити сина твојега, првенца твојега. [*2 Мој 11, 5; 12, 29.]

24. И кад бијаше на путу у гостионици, дође к њему Господ и шћаше да га *убије. [*1 Мој 17, 14.]

25. А Сефора узе оштар нож, и обреза сина својега, и окрајак баци к ногама његовијем говорећи: Ти си ми крвав заручник.

26. Тада га остави Господ; а она услед обрезања рече: Крвав заручник.

27. А Господ рече Арону: Изиди у пустињу у сусрет Мојсију. И отиде и сrete га на гори Божијој, и пољуби га.

28. И Мојсије каза Арону све ријечи Господње за које га посла, и све знаке које му заповједи.

29. И отидоше Мојсије и Арон, и скупише све старјешине синова Израљевијех.

30. И Арон каза све ријечи које бјеше рекао Господ Мојсију, а Мојсије учини знаке пред народом.

31. И народ вјерова; и разумјеше да је Господ *походио синове Израљеве и видио невољу њихову; и савивши се поклонилише се. [*2 Мој 3, 16.]

5. Мојсије пред Фараоном. Фараон презире Мојсија, а народ још више пати.

1. А послите изиде Мојсије и Арон пред Фараона, и рекоше му: Овако вели Господ Бог Израљев: Пустите народ мој да ми празнују празник у пустињи.

2. Али Фараон рече: Ко је Господ да послушам глас његов и пустим Израља? Не знам Господа, нити ћу пустити Израља.

3. А они рекоше: Бог Јеврејски сrete нас; молимо ти се да отидемо три дана хода у пустињу да принесемо жртву Господу Богу својему, да не пошље на нас помор или мач.

4. А цар Мисирски рече им: Мојсије и Ароне, зашто одвлачите народ од рада његова? Идите на свој посао.

5. Још рече Фараон: Ето, народа је *много у земљи; а ви још хоћете да оставља своје послове. [*2 Мој 1, 7.]

6. И у исти дан заповједи Фараон настојницима над народом и управитељима његовијем, и рече:

7. Отселе немојте давати народу пљеве за опеке као дослије, нека иду сами и купе себи пљеву.

8. А колико су опека дослије начињали, толико изгоните и отселе, нити што смањите; јер беспосличе, и зато вичу говорећи: Да идемо да принесемо жртву Богу својему.
9. Ваља навалити послове на те људе, па ће радити и неће слушати лажљивијех ријечи.
10. И изашавши настојници народни и управитељи рекоше народу говорећи: Тако вели Фараон: Ја вам нећу давати пљеве.
11. Идите сами и купите себи пљеве гдје нађете, а од посла вам се неће попустити ништа.
12. И разиде се народ по свој земљи Мисирској да чува стрњику умјесто пљеве.
13. А настојници наваливаху говорећи: Свршугте послове своје колико долази на дан, као кад је било пљеве.
14. И управитељи синова Израљевијех, које поставише над њима настојници Фараонови, допадаху боја, и говораше им се: Зашто ни јуче ни данас не начинисте онолико опека колико вам је одређено, као прије?
15. И отидоше управитељи синова Израљевијех и повикаше к Фараону говорећи: Зашто чиниш тако слугама својим?
16. Пљева се не даје слугама твојим, па опет кажу нам: Градите опеке. И ево, бију слуге твоје, а крив је твој народ.
17. А он рече: Беспосличите, беспосличите, и зато говорите: Да идемо да принесемо жртву Господу.
18. Него идите, радите; пљева вам се неће давати, а опеке да дајете на број.
19. И управитељи синова Израљевијех видјеше да је зло по њих што им се каза: да не буде опека мање на дан.
20. И отишавши од Фараона среташе Мојсија и Арона, који изидоше пред њих.
21. Па им рекоше: Господ нека вас види и суди што нас *омразисте Фараону и слугама његовијем, и дадoste им мач у руку да нас побију. [*1 Мој 34, 30.]
22. И Мојсије се врати ка Господу и рече: Господе, зашто си навукао то зло на народ? Зашто си ме послао?
23. Јер откако изидох пред Фараона и проговорих у твоје име, још горе поступа с народом овијем, а ти не избави народа својега.

6. Мојсије добија нове заповијести од Бога. Преци Мојсија и Арона.

1. А Господ рече Мојсију: Сад ћеш видјети шта ћу учинити Фараону; јер под руком крјепком пустиће их, и *истјераће их из земље своје под руком крјепком. [*2 Мој 11, 1; 12, 31.]
2. Још говори Бог Мојсију и рече му: Ја сам Господ.
3. И јавио сам се Авраму, Исаку и Јакову именом *Бог Свемогући, а именом својим † Господ не бих им познат. [*1 Мој 17, 1; † 2 Мој 3, 14.]
4. И учиних завет свој с њима да ћу им дати земљу Хананску, земљу у којој бијаху дошљаци, у којој живљаху као странци.
5. И чух уздисање синова Израљевијех, које Мисирци држе у ропству, и опоменух се завета својега.
6. Зато кажи синовима Израљевијем: Ја сам Господ, и извешћу вас испод бремена Мисирских, и опростићу вас ропства њихова, и избавићу вас мишицом подигнутом и судовима великим.
7. И узеху вас да ми будете народ, и ја ћу вам бити Бог, те ћете познати да сам ја Господ Бог ваш који вас изводим испод бремена Мисирских.
8. Пак ћу вас одвести у своју земљу, за коју *подигох руку своју заклинјући се да ћу је дати Авраму, Исаку и Јакову; и даћу вам је у наслједство, ја Господ. [*5 Мој 32, 40.]
9. И Мојсије каза тако синовима Израљевијем; али не послушаше Мојсија од слабости духа својега и од љутога ропства.
10. И Господ рече Мојсију говорећи:
11. Иди, кажи Фараону, цару Мисирском, нека пусти синове Израљеве из земље своје.
12. А Мојсије проговори пред Господом и рече: Ето, синови Израљеви не послушаше ме, а како ће ме послушати Фараон кад сам необрезанијех усана?
13. Али Господ говори Мојсију и Арону, и заповједи им да иду к синовима Израљевијем и к Фараону, да изведу синове Израљеве из земље Мисирске.
14. Ово су поглавице у домовима отаца својих: *Синови Рувима, првенца Израљева: Енох и Фалуј, Асрон и Хармија; то су породице Рувимове. [*1 Мој 46, 9.]
15. А синови Симеонови: Јемуило и Јамин и Аод и Ахин и Сар и Саул, син неке Хананејке; то су породице Симеонове.

16. А ово су имена *синова Левијевих по породицама њиховијем: Гирсон и Кат и Мерарије; а Левије поживје сто и тридесет и седам година. [*1 дн 6, 1.]
17. А ово су синови Гирсонови: Ловеније и Семеј по породицама својим.
18. А синови Катови: Амрам и Исар и Хеврон и Озило; а Кат поживје сто и тридесет и три године.
19. А синови Мераријеви: Молија и Мусија. То су породице Левијеве по лозама својим.
20. А *Амрам се ожени Јохаведом, братучедом својом, и она му роди Арона и Мојсија. А поживје Амрам сто и тридесет и седам година. [*2 Мој 2, 1.]
21. А *синови Исарови бјеху: Кореј и Нафек и Зехрија. [*4 Мој 16, 1.]
22. А *синови Озилови: Мисаило и Елисафан и Сегрија. [*3 Мој 10, 4.]
23. А Арон се ожени Јелисаветом, кћерју Аминадавовом, сестром Насоном; и она му роди Надава и Авијуда и Елеазара и Итамара.
24. А синови Корејеви бјеху: Асир и Елкана и Авијасар. То су породице Корејеве.
25. И Елеазар, син Аронов, ожени се једном од кћери Футиловијех, и она му роди *Финеса. То су поглавице између отаца Левитских по својим породицама. [*4 Мој 25, 7.]
26. То је Арон и Мојсије, којима рече Господ: Изведите синове Израиљеве из земље Мисирске у четама њиховијем.
27. То су који говорише Фараону, цару Мисирском, да изведу синове Израиљеве из Мисира; то је Мојсије и то је Арон.
28. И кад Господ говораше Мојсију у земљи Мисирској,
29. Рече Господ Мојсију говорећи: Ја сам Господ; кажи Фараону, цару Мисирском, све што сам ти казао.
30. И Мојсије рече пред Господом: Ево сам необрезанијех усана, па како ће ме послушати Фараон?

7. Мојсије и Арон чине чуда пред Фараоном. Претварање воде у крв.

1. И Господ рече Мојсију: Ево, поставио сам те да си *Бог Фараону; а Арон брат твој биће пророк твој. [*2 Мој 4, 16.]
2. Говорићеш све што ти заповједим; Арон пак брат твој говориће Фараону да пусти синове Израиљеве из земље своје.
3. А *ја ћу учинити да отврдне срце Фараону, те ћу умножити знаке своје и чудеса своја у земљи Мисирској. [*2 Мој 4, 21.]
4. И неће вас ипак послушати Фараон; а ја ћу метнути руку своју на Мисир, и извешћу војску своју, народ свој, синове Израиљеве из земље Мисирске судовима великим.
5. И *познаће Мисирци да сам ја Господ кад дигнем руку своју на Мисир, и изведем синове Израиљеве између њих. [*2 Мој 8, 22.]
6. И учини Мојсије и Арон, како им заповједи Господ, тако учинише.
7. А Мојсију бијаше осамдесет година, а Арону осамдесет и три године кад говораху с Фараоном.
8. И рече Господ Мојсију и Арону говорећи:
9. Кад вам каже Фараон и рече: Учините неко чудо, онда реци Арому: *Узми штап свој и баци га пред Фараона, те ће се прометнути у змију. [*2 Мој 4, 2.]
10. И изађоше Мојсије и Арон пред Фараона и учинише како заповједи Господ; и баци Арон штап свој пред Фараона и пред слуге његове, и прометну се у змију.
11. А Фараон дозва мударце и врачаре; те и врачари Мисирски *учинише тако својим врачањем. [*2 Мој 7, 22.]
12. И бацише сваки свој штап, и прометнуше се штапови у змије; али штап Аронов прождрије њихове штапове.
13. И отврдну срце Фараоново, и не послуша их, *као што бјеше казао Господ. [*2 Мој 4, 21.]
14. И рече Господ Мојсију: Отежа срце Фараоново; неће да пусти народа.
15. Иди ујутру к Фараону. Гле, он ће изаћи на воду, па стани према њему на обали, а штап који се био прометнуо у змију, узми у руку.
16. И реци му: Господ Бог Јеврејски посла ме к теби да ти кажем: Пусти народ мој да ми *послужи у пустињи. Али ти ето још не послуша. [*2 Мој 5, 1.]
17. Зато Господ овако вели: Овако ћеш познати да сам ја Господ: Ево, ударићу штапом што ми је у руци по води што је у ријечи, и *прометнуће се у крв. [*2 Мој 4, 9.]
18. И рибе у ријечи помријеће, а ријека ће се усмрдјети, и Мисирци ће се узмучити тражећи воде да пију из ријеке.
19. И Господ рече Мојсију: Реци Арому: Узми штап свој, и пружи руку своју на воде Мисирске, на потоке, на ријеке и на језера њихова и на сва зборишта вода њиховијех; и прометнуће се у крв, и

биће крв по свој земљи Мисирској, и по судовима дрвенијем и каменијем.

20. И учинише Мојсије и Арон како им заповједи Господ; и подигав Арон штап свој, удари по води која бјеше у ријечи пред Фараоном и слугама његовијем. И сва вода што бјеше у ријечи прометну се у крв.

21. И помријеше рибе што бијаху у ријечи, и усмрђе се ријека тако да не могаху Мисирци пити воде из ријеке, и бјеше крв по свој земљи Мисирској.

22. *Али и врачари Мисирски учинише тако својим врачањем; и срце Фараону отврдну, те их не послуша, као што бјеше казао Господ. [*2 Мој 7, 11.]

23. И окренув се, Фараон отиде кући својој и не мари ни за то.

24. А Мисирци сви копаше око ријеке тражећи воде да пију; јер не могаху пити воде из ријеке.

25. И наврши се седам дана како ријеку удари Господ.

8. Казне од жаба, бубина и вашију.

1. И рече Господ Мојсију: Иди к Фараону и реци му: Овако вели Господ: Пустите народ мој да ми послужи.

2. Ако ли нећеш пустити, ево ћу морити сву земљу жабама.

3. И ријека ће се напунити жаба, и оне ће изаћи и скакати теби по кући и по клијети гдје спаваш и по постељи твојој и по кућама слуга твојих и народа твојега и по пећима твојим и по наћвама твојим;

4. И на тебе и на народ твој и на све слуге твоје скакаће жабе.

5. И рече Господ Мојсију: Кажу Арону: Пружи руку своју са штапом својим на ријеке и на потоке и на језера, и учини нек изађу жабе на земљу Мисирску.

6. И пружи Арон руку своју на воде Мисирске, и изађоше жабе и покрише земљу Мисирску.

7. *Али и врачари Мисирски учинише тако својим врачањем, учинише те изађоше жабе на земљу Мисирску. [*2 Мој 7, 11.]

8. А Фараон дозва Мојсија и Арона и рече: *Молите Господа да уклони жабе од мене и од народа мојега, пак ћу пустити народ да принесу жртву Господу. [*2 Мој 9, 28; 10, 17.]

9. А Мојсије рече Фараону: Част да ти је нада мнош! Докле да му се молим за те и за слуге твоје и за народ твој да одбије жабе од тебе и из кућа твојих, и само у ријечи да остану?

10. А он рече: До сјутра. А Мојсије рече: Биће како си казао, да познаш да *нико није као Господ Бог наш. [*2 Мој 9, 14.]

11. Отићи ће жабе од тебе и из кућа твојих и од слуга твојих и од народа твојега; само ће у ријечи остати.

12. И отиде Мојсије и Арон од Фараона; и завапи Мојсије ка Господу за жабе које бјеше пустио на Фараона.

13. А Господ учини по ријечи Мојсијевој; и поцркаше жабе, и опростише их се куће и села и поља.

14. И на гомиле их гртаху, да је смрдјела земља.

15. А кад Фараон видије гдје одахну, отврдну му срце и не послуша их, као што бјеше казао Господ.

16. А Господ рече Мојсију: Кажу Арону: Пружи штап свој и удари по праху на земљи, нек се претвори у ваши по свој земљи Мисирској.

17. И учинише тако: Арон пружи руку своју са штапом својим, и удари по праху на земљи, и посташе ваши по људима и по стоци, сав прах на земљи претвори се у ваши по цијелој земљи Мисирској.

18. А гледаше и врачари Мисирски врачањем својим да учине да постану ваши, али не могоше. И бијаху ваши по људима и по стоци.

19. И рекоше врачари Фараону: Ово је прст Божји. Али опет отврдну срце Фараону, те их не послуша као што бјеше казао Господ.

20. А Господ рече Мојсију: Устани рано и изађи пред Фараона, ево, он ће изаћи к води, па му реци: Овако вели Господ: Пустите народ мој да ми послужи.

21. Ако ли не пустиш народа мојега, ево, пустићу на тебе и на слуге твоје и на народ твој и на куће твоје свакојаке бубине, и напуниће се бубина куће Мисирске и земља на којој су.

22. Али ћу у тај дан одвојити земљу Гесемску, гдје живи мој народ, и ондје неће бити бубина, да познаш да сам ја Господ на земљи.

23. И поставићу разлику између народа својега и народа твојега. Сјутра ће бити знак тај.

24. И учини Господ тако, и дођоше силне бубине у кућу Фараонову и у куће слуга његовијех и у сву земљу Мисирску, да се све у земљи поквари од бубина.

25. И Фараон дозва Мојсија и Арона, и рече им: Идите, принесите жртву Богу својему овдје у

земљи.

26. А Мојсије рече: Не ваља тако; јер бисмо принијели на жртву Господу Богу својему што је *нечисто Мисирцима; а кад бисмо принијели на жртву што је нечисто Мисирцима на очи њихове, не би ли нас побили камењем? [*1 Мој 43, 32.]

27. *Три дана хода треба да идемо у пустињу да принесемо жртву Господу Богу својему, као што нам је казао. [*2 Мој 3, 18.]

28. А Фараон рече: Пустићу вас да принесете жртву Господу Богу својему у пустињи; али да не идете даље; па се молите за ме.

29. А Мојсије рече: Ево, ја идем од тебе, и молићу се Господу да отиду бубине од Фараона и од слуга његовијех и од народа његова сјутра; али немој опет да превариш, и да не пустиш народа да принесе жртву Господу.

30. И отиде Мојсије од Фараона и помоли се Господу.

31. И учини Господ по ријечи Мојсијевој, те отидоше бубине од Фараона и од слуга његовијех и од народа његова; не оста ни једна.

32. Али опет *отврдну срце Фараоново, и не пусти народа. [*2 Мој 4, 21.]

9. Помор стоке. Црне богиње. Град.

1. Тада рече Господ Мојсију: Иди к Фараону, и реци му: Овако вели Господ Бог Јеврејски: Пусти народ мој да ми послужи!

2. Ако ли их не пустиш, него их још станеш задржавати,

3. Ево, рука Господња доћи ће на стоку твоју у пољу, на коње, на магарце, на камиле, на волове и на овце, с помором врло великим.

4. А одвојиће Господ стоку Израилску од стоке Мисирске; те од свега што је синова Израилевијех неће погинути ништа.

5. И поставио је Господ рок рекавши: Сјутра ће то учинити на земљи Господ.

6. И Господ учини то сјутрадан, и сва стока Мисирска угину; а од стоке синова Израилевијех не угину ниједно.

7. И посла Фараон да виде, и гле, од стоке Израилске не угину ниједно; ипак отврдну срце Фараону, и не пусти народа.

8. Тада рече Господ Мојсију и Арону: Узмите пепела из пећи пуне прегршти, и Мојсије нека га баци у небо пред Фараоном;

9. И постаће прах по свој земљи Мисирској, а од њега ће постати *красте пуне гноја и на људима и на стоци по свој земљи Мисирској. [*Отк 16, 2.]

10. И узеше пепела из пећи, и стадоше пред Фараона, и баци га Мојсије у небо, и посташе *красте пуне гноја по људима и по стоци. [*5 Мој 28, 27.]

11. И врачари не моглоше стајати пред Мојсијем од краста; јер бијаху крaste и на врачарима и на свијем Мисирцима.

12. И Господ учини те отврдну срце Фараоново, и не послуша их, *као што бјеше казао Господ Мојсију. [*2 Мој 4, 21.]

13. Послије рече Господ Мојсију: Устани рано и изађи пред Фараона, и реци му: Овако вели Господ Бог Јеврејски: Пусти народ мој да ми послужи.

14. Јер ћу сада пустити сва зла своја на срце твоје и на слуге твоје и на народ твој, да знаш да нико није као ја на цијелој земљи.

15. Јер сада кад пружих руку своју, могах и тебе и народ твој ударити помором, па те не би више било на земљи;

16. Али те *оставих да покажем на теби силу своју, и да се приповиједа име моје по свој земљи.

[*Рим 9, 17.]

17. И ти се још подижеш на мој народ, и нећеш да га пустиш?

18. Ево, сјутра ћу у ово доба пустити град врло велик, каквога није било у Мисиру откако је постао па до сада.

19. Зато сада пошљи, те скупи стоку своју и што год имаш у пољу, јер ће пасти град на све људе и на стоку што се затече у пољу и не буде скупљено у кућу, и изгинуће.

20. Који се год између слуга Фараоновијех побоја ријечи Господње, он брже скупи слуге своје и стоку своју у кућу;

21. А који не мараше за ријеч Господњу, он остави слуге своје и стоку своју у пољу.

22. И Господ рече Мојсију: Пружи руку своју к небу, нека удари *град по свој земљи Мисирској, на људе и на стоку и на све биље по пољу у земљи Мисирској. [*Отк 16, 21.]

23. И Мојсије пружи штап свој к небу, и Господ пусти громове и град, да огањ скакаше на земљу. И тако Господ учини, те паде град на земљу Мисирску.
24. А бјеше град и огањ смијешан с градом силан веома, каквога не бјеше у свој земљи Мисирској откако је људи у њој.
25. И поби град по свој земљи Мисирској што год бјеше у пољу од човјека до живинчета; и све биље у пољу потре град, и сва дрвета у пољу поломи.
26. Само у земљи Гесемској, гдје бијаху синови Израиљеви, не бјеше града.
27. Тада посла Фараон, те дозвола Мојсија и Арона и рече им: *Сада згријеших; Господ је праведан, а ја и мој народ јесмо безбожници. [*2 Мој 10, 16.]
28. Молите се Господу, јер је доста, нека престану громови Божји и град, па ћу вас пустити, и више вас неће нико устављати.
29. А Мојсије му рече: Кад изађем из града, раширићу руке своје ка Господу, а громови ће престати и града неће више бити, да знаш да је Господња земља.
30. А ти и слуге твоје знам да се још нећете бојати Господа Бога.
31. И пропаде лан и јечам, јер јечам бјеше класао, а лан се главичио.
32. А пшеница и крупник не пропаде, јер бјеше позно жито.
33. И Мојсије отишав од Фараона из града, рашири руке своје ка Господу, и престаше громови и град, и дажд не падаше на земљу.
34. Али Фараон видјев гдје преста дажд и град и громови, стаде опет гријешити, и срце му отврдну и њему и слугама његовијем.
35. *Отврдну срце Фараону, те не пусти синова Израиљевијех, као што бјеше казао Господ преко Мојсија. [*2 Мој 4, 21.]

10. Скакавци и тама.

1. А Господ рече Мојсију: Иди к Фараону, јер сам ја учинио да отврдне срце његово и срце слуга његовијех, да учиним ове знаке своје међу њима,
2. И да приповиједаш синовима својим и унуцима својим шта учиних у Мисиру и какве знаке своје показах на њима, да бисте знали да сам ја Господ.
3. И отиде Мојсије и Арон к Фараону, и рекоше му: Овако вели Господ Бог Јеврејски: Докле ћеш се противити да се не понизиш преда мном? Пусти народ мој да ми послужи.
4. Јер ако нећеш пустити народа мојега, ево сјутра ћу нанијети скакавце на земљу твоју;
5. И покриће сву земљу да се неће видјети земље, и појешће остатак што се сачувао, који вам је остао из града, и појешће сва дрвета што вам расту у пољу.
6. И напуниће их се куће твоје и куће свијех слуга твојих и куће свијех Мисираца, што нијесу видјели оци твоји, ни оци отаца твојих, откако су постали на земљи до данас. И окренув се, отиде од Фараона.
7. А слуге рекоше Фараону: Докле ће нас тај мучити? Пусти их нека послуже Господу Богу својему. Зар још не видиш гдје пропаде Мисир?
8. И дозваше опет Мојсија и Арона пред Фараона, и рече им: Идите, послужите Господу Богу својему. А који су што ће ићи?
9. А Мојсије рече: С дјецом својом и са старцима својим ићи ћемо, са синовима својим и са кћерима својим, са стоком својом ситном и крупном ићи ћемо, јер имамо *празник Господњи. [*2 Мој 5, 1.]
10. А он им рече: Тако био Господ с вама, како ћу вас ја пустити с дјецом вашом! Видите да зло мислите.
11. Неће бити тако; него ви људи идите и послужите Господу, јер то иштете. И отјера их од себе Фараон.
12. Тада рече Господ Мојсију: Пружи руку своју на земљу Мисирску, да дођу скакавци на земљу Мисирску и поједу све биље по земљи, што год оста из града.
13. И пружи Мојсије штап свој на земљу Мисирску, и Господ наведе устоку на земљу, те дува цијели дан и цијелу ноћ; а кад свану, донесе устока скакавце.
14. И дођоше скакавци на сву земљу Мисирску, и попадаше по свијем крајевима Мисирским силни веома, каквих прије нијда није било, нити ће кад бити онаких.
15. И покрише сву земљу да се земља не виђаше, и поједоше сву траву на земљи и сав род на дрветима, што оста из града, и не оста ништа зелено од дрвета и од биља пољскога у свој земљи Мисирској.
16. Тада Фараон брже дозвола Мојсија и Арона, и рече: *Згријеших Господу Богу вашему и вама. [*2

Мој 9, 27.]

17. Али ми још сада само опрости гријех мој, и молите се Господу Богу својему да уклони од мене само ову смрт.

18. И отиде Мојсије од Фараона, и помоли се Господу.

19. И окрену Господ вјетар од запада врло јак, који узне скакавце и баца их у Црвено море, и не оста ниједан скакавац у цијелој земљи Мисирској.

20. Али Господ учини те *отврдну срце Фараону, и не пусти синова Израљевијех. [*2 Мој 4, 21.]

21. И рече Господ Мојсију: Пружи руку своју к небу, и биће тама по земљи Мисирској таква да ће је пипати.

22. И Мојсије пружи руку своју к небу, и поста густа тама по свој земљи Мисирској за три дана.

23. Не виђаху један другога, и нико се не маче с мјеста гдје бјеше за три дана; али се код свијех синова Израљевијех видјело по становима њиховијем.

24. Тада Фараон дозва Мојсија, и рече: Идите, послужите Господу; само стока ваша ситна и крупна нека остане, а *дјеца ваша нека иду с вама. [*2 Мој 10, 10.]

25. А Мојсије рече: Треба да нам даш и што ћемо принијети и сажећи на жртву Господу Богу својему;

26. Зато и стока наша нек иде с нама, да не остане ни папка, јер између ње треба да узмемо чим ћемо послужити Господу Богу својему, а не знамо којим ћемо послужити Господу докле не дођемо онамо.

27. Али Господ учини те *отврдну срце Фараону, и не хтје их пустити. [*2 Мој 4, 21.]

28. И рече му Фараон: Иди од мене, и чувај се да ми више не дођеш на очи, јер ако ми дођеш на очи, погинућеш.

29. А Мојсије рече: Право си казао; нећу ти више доћи на очи.

11. *Пријетња десетом казном.*

1. А Господ рече Мојсију: Још ћу једно зло пустити на Фараона и на Мисир, па ће вас онда пустити; пустиће сасвијем, и још ће вас тјерати.

2. А сада кажи народу нека сваки човјек иште у сусједа својега и свака жена у сусједе своје *накита сребрнијех и накита златнијех. [*2 Мој 3, 22.]

3. И Господ учини те народ нађе љубав у Мисираца; и сам Мојсије бјеше врло велик човјек у земљи Мисирској код слуга Фараонових и код народа.

4. И рече Мојсије: Овако вели Господ: Око поноћи проћи ћу кроз Мисир,

5. И помријеће сви првенци у земљи Мисирској, од првенца Фараонова, који шћаше сједјети на пријестолу његову, до првенца слушкиње за жрвњем, и од стоке што је год првенац.

6. И биће вика велика по свој земљи Мисирској, какве још није било нити ће је кад бити.

7. А код синова Израљевијех нигдје неће ни пас језиком својим маћи ни међу људима ни међу стоком, да знате да је Господ учинио разлику између Израљаца и Мисираца.

8. И доћи ће све те слуге твоје к мени, и поклонитиће ми се говорећи: Иди, и ти и сав народ који је пристао за тобом. И онда ћу изаћи. И отиде Мојсије од Фараона с великим гњевом.

9. А Господ рече Мојсију: Неће вас послушати Фараон, да бих умножио чудеса своја у земљи Мисирској.

10. И Мојсије и Арон учинише сва ова чудеса пред Фараоном, а Господ учини те отврдну срце Фараону, и не пусти синова Израљевијех из земље своје.

12. *Пасха. Погубљење мисирских првенаца. Почетак изласка из Мисира.*

1. И рече Господ Мојсију и Арону у земљи Мисирској говорећи:

2. *Овај мјесец да вам је почетак мјесецима, да вам је први мјесец у години. [*2 Мој 13, 4.]

3. Кажите свему збору Израљеву и реците: Десетого дана овога мјесеца сваки нека узме јагње или јаре, по породицама, по једно на дом;

4. Ако ли је дом мали за јагње или јаре, нека узме к себи сусједа, који му је најближи, с онолико душа колико треба да могу појести јагње или јаре.

5. А јагње или јаре да вам буде *здрави, мушко, од године; између оваца или између коза узмите. [*3 Мој 22, 20.]

6. И чувајте га до четрнаестого дана овога мјесеца, а тада сав колики збор Израљев нека га закоље увече.

7. И нека узму крви од њега и покропе оба довратка и горњи праг на кућама у којима ће га јести.

8. И нека једу месо исте ноћи, на ватри печено, с хљебом пријеснијем и са зељем горким нека једу.

9. Немојте јести сирово ни у води кухано, него на ватри печено, с главом и с ногама и с дробом.
10. И ништа немојте оставити до јутра; ако ли би што остало до јутра, спалите на ватри.
11. А овако једите: Опасани, обућа да вам је на ногу и штап у руци, и једите хитно, јер је пролазак Господњи.
12. Јер ћу проћи по земљи Мисирској ту ноћ, и побићу све првенце у земљи Мисирској од човјека до живинчета, и *судићу свијем боговима Мисирским, ја Господ. [*4 Мој 33, 4.]
13. А крв она биће вам знак на кућама у којима ћете бити; и кад видим крв, проћи ћу вас, те неће бити међу вама помора кад станем убијати по земљи Мисирској.
14. И тај ће вам дан бити за спомен, и празноваћете га Господу од кољена до кољена; празнујте га законом вјечнијем.
15. *Седам дана једите хљебове пријесне, и првога дана уклоните квасац из кућа својих; јер ко би год јео што с квасцем од првога дана до седмога, истријебиће се она душа из Израиља. [*2 Мој 13, 7.]
16. Први дан биће свети сабор, тако и седми дан имаћете свети сабор; никакав посао да се не ради у те дане, осим што треба за јело свакој души, то ћете само готовити.
17. И држите дан пријеснијех хљебова, јер у тај дан изведох војске ваше из земље Мисирске, држите тај дан од кољена до кољена законом вјечнијем.
18. Првога мјесеца четрнаести дан увече почните јести пријесне хљебове па до двадесет првога дана истога мјесеца увече.
19. За седам дана да се не нађе квасца у кућама вашим; јер ко би год јео што с квасцем, истријебиће се она душа из збора Израиљева, био дошљак или рођен у земљи.
20. Ништа с квасцем немојте јести, него једите хљеб пријесан по свијем становима својим.
21. И сазва Мојсије све старјешине Израиљске, и рече им: Изаберите и узмите себи јагње или јаре по породицама својим, и закољите пасху.
22. И узмите киту исоба и замочите је у крв, која ће бити у здјели, и покропите горњи праг и оба довратка крвљу, која ће бити у здјели, и ниједан од вас да не излази на врата кућна до јутра.
23. Јер ће заћи Господ да бије Мисир, па кад види крв на горњем прагу и на оба довратка, проћи ће Господ мимо она врата, и неће дати крвнику да уђе у куће ваше да убија.
24. И држите ово као закон теби и синовима твојим довијека.
25. И кад доћете у земљу коју ће вам дати Господ, као што је казао, држите ову службу.
26. И кад вам реку синови ваши: Каква вам је то служба?
27. Реците: Ово је жртва за пролазак Господњи, кад прође куће синова Израиљевих у Мисиру убијајући Мисирце, а домове наше сачува. Тада народ сави главу и поклони се.
28. И отидоше и учинише синови Израиљеви како заповједи Господ преко Мојсија и Арона, тако учинише.
29. А око поноћи поби Господ све првенце у земљи Мисирској *од првенца Фараонова који шћаше сједјети на пријестолу његову до првенца сужња у тамници, и што год бјеше првенац од стоке. [*2 Мој 4, 23.]
30. Тада уста Фараон оне ноћи, он и све слуге његове и сви Мисирци, и би вика велика у Мисиру, јер не бјеше куће у којој не би мртваца.
31. И дозва Мојсија и Арона по ноћи и рече: Устајте, идите из народа мојега и ви и синови Израиљеви, и отидите, послужите Господу, као што говористе.
32. *Узмите и овце своје и говеда своја, као што говористе, и идите, па и мене благословите. [*2 Мој 10, 26.]
33. И Мисирци наваљиваху на народ да брже иду из земље, јер говораху: Изгибосмо сви.
34. И народ узе тијесто своје још неускисло, умотавши га у хаљине своје, на рамена своја.
35. И учинише синови Израиљеви по заповијести Мојсијевој, и заискаше у Мисираца *накита сребрнијех и накита златнијех и хаљина. [*2 Мој 11, 2.]
36. И *Господ учини, те народ нађе љубав у Мисираца, те им дадоше; тако оплијенише Мисирце. [*2 Мој 3, 21.]
37. И отидоше синови Израиљеви из Рамесе у Сохот, око шест стотина тисућа пјешака, самијех људи осим дјече.
38. И других људи много отиде с њима, и стоке ситне и крупне врло много.
39. И од тијеста које изнесоше из Мисира испекоше погаче пријесне, јер не бјеше ускисло кад их потјераше Мисирци, те не могоше оклијевати, нити спремише себи брашњенице.
40. А бавише се синови Израиљеви у Мисиру *четири стотине и тридесет година. [*1 Мој 15, 13.]
41. И кад се наврши четири стотине и тридесет година, у исти дан изађоше све војске Господње из земље Мисирске.
42. Та се ноћ светкује Господу, у коју их изведе из Мисира; то је ноћ Господња, *коју треба да

светкују синови Израељеви од кољена на кољено. [*Ис 30, 29.]

43. И рече Господ Мојсију и Арону: Ово нека буде закон за пасху: Ниједан туђин да је не једе;

44. А сваки слуга ваш купљен за новце, кад га обрежете, онда нека је једе.

45. Дошљак или најамник да је не једе.

46. У истој кући да се једе, да не изнесете меса од ње из куће, и *кости да јој не преломите. [*Јн 19, 36.]

47. Сав збор Израељев нека чини тако.

48. Ако би код тебе сједио туђин и хтио би светковати пасху Господњу, нека му се обреже све мушкиње, па онда нека приступи да је светкује, и нека буде као рођен у земљи; а нико необрезан да је не једе.

49. Закон један да је и рођеноме у земљи и дошљаку који сједи међу вама.

50. И учинише сви синови Израељеви како заповједи Господ Мојсију и Арону, тако учинише.

51. И тај дан изведе Господ синове Израељеве из земље Мисирске у четама њиховијем.

13. Посвећивање израељских првенца. Заповијест о бесквасном хљебу. Ступ од облака и ступ од огња.

1. И рече Господ Мојсију говорећи:

2. *Посвети ми свакога првенца, што год отвара материцу у синова Израељевијех, и од људи и од стоке; јер је моје. [*4 Мој 8, 17; 18, 15; Лк 2, 23.]

3. И Мојсије рече народу: Памтите овај дан у који изидосте из Мисира, из дома ропскога, јер вас руком крјепком изведе Господ оданде; нека се, дакле, не једе ништа с квасцем.

4. Данас излазите, мјесеца Авива;

5. Па кад те Господ уведе у земљу Хананејску и Хетејску и Аморејску и Јевејску и Јевусејску, *за коју се заклео оцима твојим да ће ти је дати, земљу у којој тече млијеко и мед, тада да служиш службу ову овога мјесеца; [*1 Мој 15, 18.]

6. *Седам дана једи хљебове пријесне, а седми дан нека је празник Господњи. [*2 Мој 12, 15, 16.]

7. Хљебови пријесни да се једу седам дана, и да се не види у тебе ништа с квасцем, нити да се види у тебе квасац у цијелом крају твојем.

8. И казаћеш сину својему у тај дан говорећи: Ово је за оно што ми је учинио Господ кад сам излазио из Мисира.

9. И нека ти буде као *знак на руци твојој и као спомен пред очима твојима, да ти закон Господњи буде у устима; јер те је руком крјепком извео Господ из Мисира. [*5 Мој 6, 8; 11, 18.]

10. Зато врши закон овај на вријеме, од године до године.

11. И кад те уведе Господ у земљу Хананејску, као што се заклео теби и твојим оцима, и да ти је,

12. Одвајаћеш Господу што год отвара материцу, и од стоке твоје што год отвара материцу, што је мушко, да буде Господу.

13. А свако магаре првенче откупи јагњетом или јаретом; ако ли га не би откупио, сломи му врат. Али свакога првенца човјечијега између синова својих откупи.

14. А *кад те запита син твој у напредак говорећи: Шта је то? реци му: Руком крјепком изведе нас Господ из Мисира, из дома ропскога. [*2 Мој 12, 26.]

15. Јер кад отврду Фараон, те нас не хтје пустити, *поби Господ све првенце у земљи Мисирској од првенца човјечијега до првенца од стоке; зато приносим Господу све мушко што отвара материцу, а свакога првенца синова својих откупљујем. [*2 Мој 12, 29.]

16. И то нека ти је као знак на руци и као почеонок међу очима твојима, да нас је руком крјепком извео Господ из Мисира.

17. А кад Фараон пусти народ, не одведе их Бог путем к земљи Филистејској, ако и бјеше краћи, јер Бог рече: Да се не покаје народ кад види рат, и не врати се у Мисир.

18. Него Бог заведе народ путем преко пустиње ка Црвеном мору. А војничким редом изидоше синови Израељеви из земље Мисирске.

19. И Мојсије узео кости Јосифове са собом; јер бјеше заклео синове Израељеве рекавши: *Заиста ће вас походити Бог, а тада изнесите кости моје одавде са собом. [*1 Мој 50, 25; ИНав 24, 32.]

20. Тако отишавши из Сохота, стадоше у око у Етаму, крај пустиње.

21. А *Господ иђаше пред њима дању у ступу од облака водећи их путем, а ноћу у ступу од огња свијетлећи им, да би путовали дању и ноћу. [*2 Мој 40, 38; 4 Мој 9, 15; 1 Кор 10, 1.]

22. И не уклањаше испред народа ступа од облака дању ни ступа од огња ноћу.

14. Прелазак преко Црвеног мора. Пропаст Мисираца у Црвеном мору.

1. И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажи синовима Израељевијем нека савију и стану у око пред Пи-Аирот између Мигдола и мора

према Вел-Сефону; према њему нека стану у око покрај мора.

3. Јер ће Фараон рећи за синове Израиљеве: Зашли су у земљу, затворила их је пустиња.

4. И *учинићу да отврдне срце Фараону, те ће поћи у потјеру за вама, и ја ћу се † прославити на њему и на свој војсци његовој, и Мисирци ће познати да сам ја Господ. И учинише тако. [*2 Мој 4, 21; + 2 Мој 9, 16.]

5. А кад би јављено цару Мисирском да је побјегао народ, *промијени се срце Фараоново и слуга његовијех према народу, те рекоше: Шта учинисмо, те пустисмо Израиља да нам не служи? [*Пс 105, 25.]

6. И упреже у кола своја, и узе народ свој са собом.

7. И узе шест стотина кола изабраних и што још бјеше кола Мисирских, и над свјема војводе.

8. И Господ учини, те отврдну срце Фараону, цару Мисирском, и пође у потјеру за синовима Израиљевијем, кад синови Израиљеви отидоше под руком високом.

9. И тјеравши их Мисирци стигоше их, сва кола Фараонова, коњици његови и војска његова, кад бјеху у околу на мору код Пи-Аирота према Вел-Сефону.

10. И кад се приближи Фараон, подигоше синови Израиљеви очи своје, а то Мисирци иду за њима, и уплашише се врло, и повикаше синови Израиљеви ка Господу.

11. И рекоше Мојсију: Зар не бјеше гробова у Мисиру, него нас доведе да изгинемо у пустињи? Шта учини, те нас изведе из Мисира.

12. Нијесмо ли ти говорили у Мисиру и рекли: Прођи нас се, нека служимо Мисирцима? Јер би нам боље било служити Мисирцима него изгинути у пустињи.

13. А Мојсије рече народу: *Не бојте се, станите па гледајте како ће вас Господ избавити данас; јер Мисирце које сте видјели данас, нећете их нигда више видјети до вијека. [*2 дн 20, 15.]

14. *Господ ће се бити за вас, а ви ћете † мучати. [*5 Мој 1, 30; + Ис 30, 15.]

15. А Господ рече Мојсију: Што вичеш к мени? Кажи синовима Израиљевијем нека иду.

16. А ти дигни штап свој и пружи руку своју на море, и расцијепи га, па нека иду синови Израиљеви посред мора сухим.

17. И где, ја ћу учинити да отврдне срце Мисирцима, те ће поћи за њима; и *прославићу се на Фараону и на свој војсци његовој, на колима његовијем и на коњицима његовијем. [*2 Мој 14, 4.]

18. И Мисирци ће познати да сам ја Господ кад се прославим на Фараону, на колима његовијем и на коњицима његовијем.

19. И подиже се анђеоски Господњи, *који иђаше пред војском Израиљском, и отиде им за леђа; и подиже се ступ од облака испред њих, и стаде им залеђа. [*2 Мој 13, 21.]

20. И дошав међу војску Мисирску и војску Израиљску, бјеше онијем облак мрачан а овијем свијетљаше по ноћи, те не приступише једни другима цијелу ноћ.

21. И пружи Мојсије руку своју на море, а Господ узби море вјетром источнијем, који јако дуваше цијелу ноћ, и осуши море, и вода се раступи.

22. И *пођоше синови Израиљеви посред мора сухим, и вода им стајаше као зид с десне стране и с лијеве стране. [*1 Кор 10, 1; Јев 11, 29.]

23. И Мисирци тјерајући их пођоше за њима посред мора, сви коњи Фараонови, кола и коњици његови.

24. А у стражу јутрењу погледа Господ на војску Мисирску из ступа од огња и облака, и смете војску Мисирску.

25. И позбаца точкове колима њиховијем, те их једва вуцијаху. Тада рекоше Мисирци: Бјезимо од Израиља, јер се Господ *бије за њих с Мисирцима [*2 Мој 14, 14.]

26. А Господ рече Мојсију: Пружи руку своју на море, нека се врати вода на Мисирце, на кола њихова и на коњике њихове.

27. И Мојсије пружи руку своју на море, и дође опет море на силу своју пред зору, а Мисирци нагоше бјежати према мору; и Господ баци Мисирце усред мора.

28. А вративши се вода потопа кола и коњике са свом војском Фараоновој, што их год бјеше пошло за њима у море, и не оста од њих ниједан.

29. И *синови Израиљеви иђаху посред мора сухим; и стајаше им вода као зид с десне стране и с лијеве стране. [*2 Мој 14, 22.]

30. И избави Господ Израиља у онај дан из руку Мисирских; и видје Израиљ мртве Мисирце на обали морској.

31. И видје Израиљ силу велику, коју показа Господ на Мисирцима, и народ се побоја Господа, и вјерова Господу и Мојсију, слуги његову.

15. *Захвална пјесма Мојсијева. Горка вода у Мери претворена у слатку.*

1. Тада запјева Мојсије и синови Израљеви ову пјесму Господу, и рекоше овако: *Пјеваћу Господу, јер се славно прослави; коња и коњика врже у море. [*Отк 15, 3.]
2. Сила је моја и *пјесма моја Господ, који ме избави; он је Бог мој, и славићу га; † Бога оца мојега, и узвишаваћу га. [*Пс 118, 14; Ис 12, 2; † 2 Мој 3, 15.]
3. Господ је велик ратник; име му је Господ.
4. Кола Фараонова и војску његову врже у море; избране војводе његове утопише се у Црвеном мору.
5. Бездани их покрише; падоше у дубину као камен.
6. Десница твоја, Господе, прослави се у сили; десница твоја, Господе, сатре непријатеља.
7. И мноштвом величанства својега оборио си оне који усташе на те; пустио си гњев свој, и прождрије их као *сламу. [*Ис 47, 14.]
8. Од даха ноздара твојих сабра се вода; стаде у гомилу вода која тече; стинуше се вали усред мора.
9. Непријатељ рече: Тјераћу, стигнућу, дијелићу плијен; наситиће их се душа моја, извући ћу мач свој, истријебиће их рука моја.
10. Ти дуну вјетром својим, и море их покри, и утонуше као олово у дубокој води.
11. Ко је као ти међу силнима, Господе? Ко је као ти славан у светости, страшан у хвали, и да чини чудеса?
12. Ти пружи десницу своју, и прождрије их земља.
13. Водиш милошћу својом народ који си искупио, водиш крјепошћу својом у стан светости своје.
14. *Чуће народи, и задрхтаће; мука ће спопасти оне који живе у земљи Филистејској. [*ИИНав 2, 9, 10.]
15. Тада ће се препаста старјешине Едомске, јунаке Моавске спопашће дрхат, уплашиће се сви који живе у Хананској.
16. Спопашће их страх и трепет; од величине руке твоје замукнуће као камен, докле не прође народ твој, Господе, докле не прође народ, који си задобио.
17. Одвешћеш их и посадићеш их на гори напљедства својега, на мјесту које си себи за стан спремио, Господе, у светињи, Господе, коју су твоје руке утврдиле.
18. Господ ће царовати довијека.
19. Јер ућоше *коњи Фараонови с колима његовијем и с коњцима његовијем у море, и Господ поврати на њих воду морску; а синови Израљеви пријећоше сухим посред мора. [*2 Мој 14, 23.]
20. И Марија пророчица, сестра Аронова, узе бубањ у руку своју; а за њом изидоше све жене *с бубњима и свиралама. [*Пс 68, 25.]
21. И отпјеваше им Марија: *Пјевајте Господу, јер се славно прослави; коња и коњика врже у море. [*2 Мој 15, 1.]
22. Потом крену Мојсије синове Израљеве од Мора црвенога, и поћоше у пустињу Сур; и три дана ишавши по пустињи не наћоше воде.
23. Оданде доћоше у Меру, али не могоше пити воде у Мери, јер бјеше горка; отуда се прозва мјесто Мера.
24. Тада стаде народ викати на Мојсија говорећи: Шта ћемо пити?
25. И Мојсије завачи ка Господу, а Господ му показа дрво, те га метну у воду, и вода поста слатка. Ондје му даде уредбу и закон, и ондје га окуша.
26. И рече: *Ако добро узаслушаш глас Господа Бога својега, и учиниш што је право у очима његовијем, и ако пригнеш ухо к заповијестима његовијем и ушчуваш све уредбе његове, ниједне болести коју сам пустио на Мисир нећу пустити на тебе; јер сам ја Господ, љекар твој. [*5 Мој 7, 15.]
27. И доћоше у Елим, гдје бијаше дванаест извора и седамдесет палама; и ондје стадоше у око код воде.

16. Препелице и мана.

1. Од Елима се подигоше, и сав збор синова Израљевијех дође у пустињу Син, која је између Елима и Синаја, петнаестог дана другога мјесеца пошто изидоше из земље Мисирске.
2. И стаде викати сав збор синова Израљевијех на Мојсија и на Арона у пустињи,
3. И рекоше им синови Израљеви: Камо да смо помрли од руке Господње у земљи Мисирској кад сјећасмо код лонаца с месом и јећасмо хљеба изобила! Јер нас изведосте у ову пустињу да поморите сав овај збор глађу.
4. А Господ рече Мојсију: Ево, учинићу *да вам дажди из неба хљеб, а народ нека излази и купи сваки дан колико треба на дан, да га окушам хоће ли ходити по моме закону или неће. [*]н 6, 31.]
5. А шестог дан нека зготове што донесу, а нека буде двојном онолико колико накупе сваки дан.
6. И рече Мојсије и Арон свијем синовима Израљевијем: Довече ћете познати да вас је Господ

извео из земље Мисирске;

7. А сјутра ћете видјети славу Господњу; јер је чуо вику вашу на Господа. Јер шта смо ми да вичете на нас?
8. И рече Мојсије: Довече ће вам дати Господ меса да једете, а ујутру хљеба да се наситите; јер је чуо Господ вику вашу, којом вичете на њ. Јер што смо ми? Није на нас ваша вика него на Господа.
9. И рече Мојсије Арону: Кажи свему збору синова Израиљевих: Приступите пред Господа, јер је чуо вику вашу.
10. И кад рече Арон свему збору синова Израиљевих, погледаше у пустињу, и гле, слава Господња *показа се у облаку. [**4 Мој 16, 19.*]
11. И Господ рече Мојсију говорећи:
12. Чуо сам вику синова Израиљевих. Кажи им и реци: Довече ћете јести меса, а сјутра ћете се наситити хљеба, и познаћете да сам ја Господ Бог ваш.
13. И увече долетјеше *препелице и прекрилише око, а ујутру паде роса око окола; [**4 Мој 11, 31.*]
14. А кад се диже роса, а то по пустињи нешто ситно округло, ситно као слана по земљи.
15. И кад видјеше синови Израиљеви, говораху један другому: Шта је ово? Јер не знадијаху шта бјеше. А Мојсије им рече: То је хљеб што вам даде Господ да једете.
16. То је за што заповједи Господ: Купите га сваки дан колико коме треба за јело, по гомор на главу, по броју душа ваших, сваки нека узме за оне који су му у шатору.
17. И учинише тако синови Израиљеви; и накупише који више, који мање.
18. Па мјерише на гомор, *и не дође више оном који накупи много, нити мање оном који накупи мало, него сваки накупи колико му је требало да једе. [**2 Кор 8, 15.*]
19. И рече им Мојсије: Нико да не оставља од тога за сјутра.
20. Али не послушаше Мојсија, него неки оставише од тога за сјутра, те се уцрва и усмрдје. И расрди се Мојсије на њих.
21. Тако га купљаху свако јутро, сваки колико му требаше за јело; а кад сунце огријеваше, тада се растапаше.
22. А у шести дан накупише хљеба двојном, по два гомора на свакога; и дођоше све старјешине од збора, и јавише Мојсију.
23. А он им рече: Ово каза Господ: Сјутра је *субота, одмор свет Господу; што ћете пећи, пеците, и што ћете кухати, кухајте данас; а што претече, оставите и чувајте за сјутра. [**1 Мој 2, 3; 2 Мој 20, 8.*]
24. И оставише за сјутра, као што заповједи Мојсије, и не усмрдје се, нити бјеше црва у њему.
25. И рече Мојсије: Једите то данас, јер је данас субота Господња, данас нећете наћи у пољу.
26. Шест ћете дана купити, а седми је дан субота, тада га неће бити.
27. И у седми дан изидоше неки од народа да купе, али не нађоше.
28. А Господ рече Мојсију: Докле ћете се противити заповјестима мојим и законима мојим?
29. Видите, Господ вам је дао суботу, зато вам даје шестог дана хљеба на два дана. Стојте сваки на свом мјесту, и нека не одлази нико са својега мјеста у седми дан.
30. И почину народ у седми дан.
31. И дом Израиљев прозва тај хљеб мана; а бијаше као сјеме коријандрово, бијела, и на језику као медени колачи.
32. И рече Мојсије: Ово је заповједио Господ: Напуни гомор тога, нека се чува од кољена до кољена вашег, да виде хљеб којим сам вас хранио у пустињи кад вас изведох из земље Мисирске.
33. И рече Мојсије Арону: *Узми крчаг и наспи пун гомор мане, и метни пред Господа да се чува од кољена до кољена вашег. [**Јев 9, 4.*]
34. И остави га Арон пред свједочанством да се чува, као што заповједи Господ Мојсију.
35. А синови Израиљеви једоше ману четрдесет година *док не дођоше у земљу у којој ће живјети; једоше ману док не дођоше на међу земље Хананске. [**ИНав 5, 12.*]
36. А гомор је десетина ефе.

17. Дјеца Израиљева пију из стијене у Маси и Мериви. Побједа над Амаличанима.

1. И подиже се из пустиње Сина сав збор синова Израиљевих путем својим, по заповјести Господњој, и стадоше у око у Рафидину; а ондје не бјеше воде да народ пије.
2. И народ се свађаше с Мојсијем говорећи: Дај нам воде да пијемо. А он им рече: Што се свађате са мнош? Што *кушате Господа? [**5 Мој 6, 16; 1 Кор 10, 9.*]
3. Али народ бјеше ондје жедан воде, те викаше народ на Мојсија и говораху: Зашто си нас извео из Мисира да нас и синове наше и стоку нашу помориш жеђу?
4. А Мојсије завапи ка Господу говорећи: Шта ћу чинити с овијем народом? Још мало па ће ме

засути камењем.

5. А Господ рече Мојсију: Прођи пред народ, и узми са собом старјешине Израилске, и штап свој којим си ударио воду узми у руку своју, и иди.

6. А *ја ћу стајати пред тобом ондје на стијени на Хориву; а ти удари у стијену, и потећи ће из ње вода да пије народ. И учини Мојсије тако пред старјешинама Израилским. [*4 Мој 20, 11; 1 Кор 10, 4.]

7. А мјесто оно прозва *Маса и Мерива зато што се свађаше синови Израилеви и што кушаше Господа говорећи: Је ли Господ међу нама или није? [*Пс 95, 8.]

8. Али дође Амалик да се бије с Израилем у Рафидину.

9. А Мојсије рече Исусу: Избери нам људе, те изађи и биј се с Амаликом; а ја ћу сјутра стати на врх брда са штапом Божјим у руци.

10. И учини Исус како му рече Мојсије, и победи се с Амаликом; а Мојсије и Арон и Ор изађоше на врх брда.

11. И докле Мојсије држаше увис руке своје, надбијаху Израилци, а како би спустио руке, одмах надбијаху Амаличани.

12. Али руке Мојсију отежаше, зато узеше камен и подметнуше пода њ, те сједе; а Арон и Ор држаху му руке један с једне стране а други с друге, и не клонуше му руке до захода сунчаног.

13. И разби Исус Амалика и народ његов оштријем мачем.

14. Потом рече Господ Мојсију: Запиши то за спомен у књигу, и кажи Исусу нека памти да ћу сасвијем *истријебити спомен Амаликов испод неба. [*5 Мој 25, 19; 1 Сам 15, 3.]

15. Тада начини Мојсије олтар, и назва га: Господ застава моја.

16. И рече: Што се рука бјеше подигла на пријесто Господњи, Господ ће ратовати на Амалика од кољена до кољена.

18. *Јотор походи Мојсија. Постављање судија.*

1. А *Јотор, свештеник мадијамски, таст Мојсијев, чу све што учини Господ Мојсију и Израилу народу својему, како изведе Господ Израиља из Мисира; [*2 Мој 3, 1.]

2. И узе Јотор, таст Мојсијев, Сефору, жену Мојсијеву, коју бјеше послао натраг,

3. И два сина њезина, од којих једном бјеше име Тирсам, јер рече: Туђин сам у земљи туђој, [*2 Мој 2, 22.]

4. А другом бјеше име Елиезер, јер рече: Бог оца мојега би ми у помоћи и оте ме од мача Фараонова.

5. И пође Јотор, таст Мојсијев, са синовима његовијем и са женом његовом к Мојсију у пустињу, гдје бјеше у околу под гором Божијом.

6. И поручи Мојсију: Ја таст твој Јотор идем к теби и жена твоја и оба сина њезина с њом.

7. И Мојсије изиде у сусрет тасту својему и поклони му се и цјелива га; и упиташе се за здравље, па уђоше под шатор његов.

8. И приповједи Мојсије тасту својему све што учини Господ Фараону и Мисирцима ради Израиља, и све невоље које их налазише путем, и како их избави Господ.

9. И радоваше се Јотор свему добру што учини Господ Израилу избавивши га из руке Мисирске;

10. И рече Јотор: Благословен да је Господ који вас избави из руке Мисирске и из руке Фараонове, који избави народ из ропства Мисирскога.

11. Сад видим да је Господ већи од свијех богова, јер чим се *поношаху, онијем их самијем надвиси. [*Нем 9, 10.]

12. И узе Јотор, таст Мојсијев, и принесе Богу жртву паљеницу и принос; и дође Арон и све старјешине Израилске, и једоше с тастом Мојсијевијем пред Богом.

13. А сјутрадан сједе Мојсије да суди народу; и стајаше народ пред Мојсијем од јутра до вечера.

14. А таст Мојсијев, гледајући све шта ради с народом, рече: Шта то радиш с народом? Зашто сједиш сам, а вас народ стоји пред тобом од јутра до вечера?

15. А Мојсије рече тасту својему: Јер долази народ к мени да пита Бога.

16. Кад имају шта међу собом, долазе к мени, те им судим и казујем наредбе Божје и законе његове.

17. А таст Мојсијев рече му: Није добро што радиш.

18. Уморићеш се и ти и народ који је с тобом; јер је то тешко за тебе, *нећеш моћи сам вршити. [*4 Мој 11, 14; 5 Мој 1, 9.]

19. Него послушај мене; ја ћу те свјетовати, и Бог ће бити с тобом; ти буди пред Богом за народ, и ствари њихове јављај Богу;

20. И учи их наредбама и законима његовијем, и показуј им пут којим ће ићи и шта ће радити.

21. А из свега народа избери људе поштене који се боје Бога, људе праведне који мрзе на мито, па

их постави над њима за поглаваре, тисућнике, стотинике, педесетнике и десетнике;

22. Они нека суде народу у свако доба; па сваку ствар велику нека јављају теби, а сваку ствар малу нека расправљају сами; тако ће ти бити лакше кад и они стану носити терет с тобом.

23. Ако то учиниш, и Бог ти заповједи, можеш се одржати, и сав ће народ доћи мирно на своје мјесто.

24. И Мојсије послуша таста својега, и учини све што рече.

25. И изабра Мојсије из свега Израиља људе поштене, и постави их за поглаваре над народом, тисућнике, стотинике, педесетнике и десетнике,

26. Који суђаху народу у свако доба, а ствари тешке јављаху Мојсију, а мале ствари расправљаху сами.

27. Послије отпусти Мојсије таста својега, који се врати у своју земљу.

19. Јављање Бога на гори Синајској. Припрема за давање Закона.

1. Првога дана трећег мјесеца, пошто изађоше синови Израиљеви из Мисира, тога дана дођоше у пустињу Синајску.

2. Кренувши се из Рафидина, дођоше у пустињу Синајску, и стадоше у око у пустињи, а око начинише Израиљци ондје под гором.

3. И Мојсије изађе на гору к Богу; и повика му Господ с горе говорећи: Овако кажи дому Јаковљеву, и реци синовима Израиљевим:

4. Видјели сте шта сам учинио Мисирцима и *како сам вас као на крилима орловијем носио и довео вас к себи. [*5 Мој 32, 11.]

5. А сада ако добро узаслушате глас мој и ушћувате зајет мој, *бићете моје благо мимо све народе, премда је моја сва земља. [*5 Мој 7, 6.]

6. И бићете ми *царство свештеничко и народ свет. То су ријечи које ћеш казати синовима Израиљевим. [*1 Пет 2, 5, 9; Отк 1, 6.]

7. А Мојсије дође и сазва старјешине народне; и каза им све ове ријечи које му Господ заповједи.

8. А сав народ одговори сложено и рече: Што је год казао Господ чинићемо. И Мојсије јави Господу ријечи народне.

9. А Господ рече Мојсију: Ево ја ћу доћи к теби у густом облаку, да народ чује кад ти станем говорити и да ти вјерује до вијека. Јер Мојсије бјеше јавио Господу ријечи народне.

10. И рече Господ Мојсију: Иди к народу, и *освештај их данас и сјутра, и нека оперу хаљине своје; [*Јев 10, 22.]

11. И нека буду готови за трећи дан, јер ће у трећи дан сићи Господ на гору Синајску пред свијем народом.

12. А поставићеш народу међу унаоколо, и рећи ћеш: Чувајте се да не ступите на гору и да се не дотакнете краја њезина; *што се год дотакне горе, погинуће; [*Јев 12, 20.]

13. Тога да се нико не дотакне руком, него камењем да се заспе или да се устријели, било живинче или човјек, да не остане у животу. Кад рог затруби отежући, онда нека пођу на гору.

14. И Мојсије сиђе с горе к народу; и освешта народ, и опраше хаљине своје.

15. И рече народу: Будите готови за трећи дан, и не лијезите са женама.

16. А трећи дан кад би ујутру, громови загрмјеше и муње засијеваше, и поста густ облак на гори, и затруби труба веома јако да задрхта сав народ који бијаше у околу.

17. Тада Мојсије изведе народ из окола пред Бога, и стадоше испод горе.

18. А гора се Синајска сва димљаше, јер сиђе на њу Господ у огњу; и дим се из ње подизаше као дим из пећи, и сва се гора тресијаше веома.

19. И труба све јаче трубљаше, и Мојсије говораше, а Бог му одговараше гласом.

20. И Господ сивавши на гору Синајску, на врх горе, позва Мојсија на врх горе; и изађе Мојсије.

21. А Господ рече Мојсију: Сићи, опомени народ да не преступе међе да виде Господа, да не би изгинули од мене.

22. И сами свештеници, који приступају ка Господу, нека се освештају, да их не би побио Господ.

23. А Мојсије рече Господу: Неће моћи народ изаћи на гору Синајску, јер си нас ти опоменуо рекавши: Начини међу гори и освештај је.

24. А Господ му рече: Иди, сићи, па онда доћи ти и Арон с тобом; а свештеници и народ нека не преступе међе да се попну ка Господу, да их не би побио.

25. И сиђе Мојсије к народу и каза им.

20. Десет Божијих заповијести. (уп. 5 Мој 5, 6-21)

1. Тада рече Бог све ове ријечи говорећи:
2. Ја сам Господ Бог твој, који сам те извео из земље Мисирске, из дома ропскога.
3. Немој имати других Богова уза ме.
4. *Не гради себи лика резана нити какве слике од онога што је горе на небу, или доље на земљи, или у води испод земље. [*3 Мој 26, 1; 5 Мој 27, 15; Пс 97, 7; Рим 1, 23.]
5. Немој им се клањати нити им служити, јер сам ја Господ Бог твој, Бог ревнитељ, *који походим гријехе отачке на синовима до трећег и до четвртога кољена, онијех који мрзе на мене; [*Јов 21, 19; Јер 31, 29, 30; Јез 18, 5-20.]
6. А чиним милост на тисућама онијех који ме љубе и чувају заповијести моје.
7. Не узимај узалуд *имена Господа Бога својега; јер неће пред Господом бити прав ко узме име његово узалуд. [*3 Мој 19, 12; 24, 16.]
8. *Сјећај се дана од одмора да га светкујеш. [*2 Мој 16, 25-29.]
9. Шест дана ради, и свршуј све послове своје.
10. А седми је дан одмор Господу Богу твојему; тада немој радити ниједнога посла, ни ти, ни син твој, ни кћи твоја, ни слуга твој, ни слушкиња твоја, ни живинче твоје, ни странац који је међу вратима твојим.
11. Јер је *за шест дана створио Господ небо и земљу, море и што је год у њима; а у седми дан почину; зато је благословио Господ дан одмора и посветио га. [*1 Мој 2, 2; Мт 15, 4; Еф 6, 2.]
12. Поштуј оца својега и матер своју, да ти се продуже дани на земљи, коју ти да Господ Бог твој.
13. *Не убиј. [*5 Мој 5, 17; Мт 5, 21; Рим 13, 9.]
14. *Не чини прељубе. [*5 Мт 15, 19.]
15. *Не кради. [*3 Мој 19, 11; Еф 4, 28.]
16. *Не свједочи лажно на ближњег својега. [*2 Мој 23, 1; Еф 4, 25.]
17. *Не пожели куће ближњег својега, не пожели жене ближњег својега, ни слуге његова, ни слушкиње његове, ни вола његова, ни магарца његова, нити ишта што је ближњег твојега. [*Рим 7, 7; 13, 9.]
18. И сав народ виде гром и муњу и трубу гдје труби и гору гдје се дими; и народ видјевши то, узмаче се и стаде издалека,
19. И рекоше Мојсију: *Говори нам ти, и слушаћемо; а нека нам не говори Бог, да не помремо. [*Јев 12, 19.]
20. А Мојсије рече народу: Не бојте се, јер Бог дође да вас искуша и да вам пред очима буде страх његов да не бисте гријешили.
21. И народ стајаше издалека, а Мојсије приступи к мраку у којем бјеше Бог.
22. И Господ рече Мојсију: Овако кажи синовима Израиљевим: Видјели сте гдје вам с неба говорих.
23. Не градите уза ме богова сребрнијех, ни богова златнијех не градите себи.
24. Олтар од земље начини ми, на којем ћеш ми приносити жртве своје паљенице и жртве своје захвалне, ситну и крупну стоку своју. На којем год *мјесту заповједим да се спомиње име моје, доћи ћу к теби и благословићу те. [*5 Мој 12, 5.]
25. Ако ли ми *начиниш олтар од камена, немој начинити од тесаног камена; јер ако повучеш по њему гвожђем, оскврњићеш га. [*5 Мој 27, 5; ИНав 8, 31.]
26. Немој уз басамаче ићи к олтару мојему, да се не би открила голотиња твоја код њега.

21. *Грађански закони: Закон о робовима, убиству и тјелесним повредама.*

1. А ово су закони које ћеш им поставити:
2. *Ако купиш роба Јеврејина, шест година нека те служи, а седме нек отиде слободан без откупа. [*3 Мој 25, 39, 40; 5 Мој 15, 12; Јер 34, 14.]
3. Ако буде дошао инокосан, нека и отиде инокосан; ако ли буде имао жену, нека иде и жена с њим.
4. Ако га господар његов ожени, и жена му роди синове или кћери, жена с дјецом својом нека буде господару његову, а он нека отиде сам.
5. Ако ли роб рече тврдо: Љубим господара својега, жену своју и дјецу своју, нећу да идем да будем слободан,
6. онда нека га доведе господар његов пред *судије и постави на вратима или код довратка, и ондје нека му господар пробуши ухо шилом, па нека му робује довијека. [*2 Мој 22, 8, 28.]
7. Ако ко прода кћер своју да буде робинја, да не одлази као робови што одлазе.
8. Ако не буде по вољи господару својему, и он је не узме за жену, нека је пусти на откупе; али да нема власти продати је у туђ народ учинивши јој нејеру.

9. Ако ли је заручи сину својему, да јој учини по праву које имају кћери.
10. Ако ли узме другу, да јој не умали хране ни одијела ни заједнице.
11. Ако јој ово троје не учини, онда нек отиде без откупа.
12. Ко *удари човјека, те умре да се погуби. [*1 Мој 9, 6.]
13. *Ако ли не буде хтио, него му га Бог даде у руке, одредићу ти мјесто куда може утећи. [*4 Мој 35, 22; 5 Мој 19, 4, 5.]
14. Ако би ко навалице устао на ближњег својега да га убије из пријеваре, одвуци га и од олтара мојега да се погуби.
15. Ко удари оца својега или матер своју, да се погуби.
16. *Ко украде човјека и прода или се нађе у његовијем рукама, да се погуби. [*5 Мој 24, 7.]
17. *Ко опасује оца својега или матер своју, да се погуби. [*ПрС 20, 20; Мт 15, 4.]
18. Кад се сваде људи, па један удари другога каменом или песницом, али онај не умре него падне у постељу,
19. Ако се придигне и изађе о штапу, да не буде крив онај који је ударио, само дангубу да му накнади и сву видарину да плати.
20. Ко удари роба својега или робињу штапом тако да му умре под руком, да је крив;
21. Али ако преживи дан или два, да није крив, јер је његов новац.
22. Кад се сваде људи, па који од њих удари трудну жену тако да изађе из ње дијете, али се не догоди смрт, да плати глобу колико муж женин рече, а да плати преко судија;
23. Ако ли се догоди смрт, тада ћеш узети живот за живот,
24. *Око за око, зуб за зуб, руку за руку, ногу за ногу, [*3 Мој 24, 20; 5 Мој 19, 21; Мт 5, 38.]
25. Ужег за ужег, рану за рану, модрицу за модрицу.
26. Ако ко удари по оку роба својега или робињу своју, те му поквари око, да га отпусти слободна за око његово.
27. И ако избије зуб робу својему или робињи својој, да га пусти слободна за зуб његов.
28. Ако во убоде човјека или жену, те умре, *да се во заспе камењем и да се не једе месо од њега, а господар од вола да није крив. [*1 Мој 9, 5.]
29. Али ако је во прије био бодач и господар његов знао за то па га није чувао, те убије човјека или жену, во да се заспе камењем, и господар његов да се погуби.
30. Ако му се одреди да се откупи, нека да откуп за живот свој, колико му се одреди.
31. Ако убоде сина или кћер, да му буде по истом закону.
32. Ако ли роба убоде во или робињу, да да господару њихову тридесет сикала сребра и во да се заспе камењем.
33. Ако ко открије јаму или ископа јаму а не покрије, па упадне во или магарац,
34. Да накнади господар од јаме и плати новцем господару њихову, а што је угинуло да је његово.
35. Ако во једнога убоде вола другоме, те погине, онда да продаду вола живога и новце да подијеле, тако и убијенога вола да подијеле.
36. Ако ли се знало да је во прије био бодач па га није чувао господар његов, да да вола за вола, а убијени нека буде њему.

22. *Закони о оштети својине ближњег, о јавном моралу, против тлачења сиромашних и друго.*

1. Ко украде вола или овцу или козу, и закоље или прода, да врати пет волова за једнога вола, а *четири овце или козе за једну овцу или козу. [*Лк 19, 8.]
2. Ако се лупеж ухвати гдје поткопава, те буде рањен тако да умре, да не буде крив за крв онај који га буде убио;
3. Али ако се буде сунце родило, да је крив за крв. А лупеж све да накнади; ако ли не би имао, онда да се он прода за своју крађу.
4. Ако се нађе што је покрао у његовој руци живо, био во или магарац или овца или коза, да врати двоструко.
5. Ко потре њиву или виноград пустивши стоку своју да пасе по туђој њиви, да накнади најбољим са своје њиве и најбољим из свога винограда.
6. Ако изађе ватра и наиђе на трње, па изгори стог или жито које још стоји или њива, да накнади онај који је запалио.
7. Ако ко да ближњему својему новце или посуђе на оставу, па се украде из куће његове, ако се нађе лупеж, да плати двојном;
8. Ако ли се не нађе лупеж, онда господар од оне куће да стане пред *судије да се закуне да није посегао руком својом на ствар ближњег својега. [*2 Мој 21, 6.]

9. За сваку ствар за коју би била распра, или за вола или за магарца или за овцу или за козу, или за хаљину, за сваку ствар изгубљену, кад ко каже да је његова, пред судије да дође распра обојице, па кога осуде судије, онај да врати ближњему својему двојином.
10. Ако ко да ближњему својему да чува магарца или вола или овцу или козу или како год живинче, па утине или охроне, или га ко отјера а да нико не види,
11. Заклетва Господња нека буде између њих, да није посегао руком својом на ствар ближњег својега, и господар од ствари нека пристане, а онај да не плати.
12. *Ако ли му буде украдено, нека плати господару његову. [*1 Мој 31, 39.]
13. Ако ли га буде растргла звјерка, да донесе од њега свједоцбу, и да не плати што је растргнуто.
14. Ако ко узме у ближњег својега живинче на послугу, па охроне или утине, а господар му не буде код њега, да плати.
15. Ако ли господар буде код њега, да не плати. Ако ли буде најмљено, да плати само најам.
16. Ко би преварио дјевојку, која није заручена, те би спавао с њом, да јој да прђију и узме је за жену.
17. А ако му је отац њезин не би хтио дати, да да новац колико иде у прђију дјевојци.
18. *Вјештици не дај да живи. [*3 Мој 20, 27; 5 Мој 18, 10; 1 Сам 28, 9.]
19. *Ко би облежио живинче, да се погуби. [*3 Мој 18, 23.]
20. *Ко жртву приноси боговима другим осим јединога Господа, да се истријеби као проклетник. [*5 Мој 17, 2-5.]
21. *Дошљаку немој чинити криво нити га цвијелити, јер сте били дошљаци у земљи Мисирској. [*2 Мој 23, 9; 3 Мој 19, 33; 5 Мој 10, 19.]
22. *Немојте цвијелити удовице и сироте. [*5 Мој 24, 17, 19; Ис 1, 17.]
23. Ако ли коју цвијелиш у чем год, и повиче к мени, чућу вику њезину,
24. И запалиће се *гњев мој, и побићу вас мачем, па ће ваше жене бити удовице и ваша дјеча сироте. [*Пс 69, 24.]
25. *Кад даш у зајам новача народу мојему, сиромашу који је код тебе, немој му бити као каматник, не ударајте на њ камате. [*3 Мој 25, 36; 5 Мој 23, 20.]
26. *Ако узмеш у залогу хаљину ближњему својему, врати му је прије него сунце зађе; [*5 Мој 24, 10, 13.]
27. Јер му је то све одијело чим заклања тијело своје; у чем ће спавати? Па кад повиче к мени, ја ћу га чути, јер сам милостив.
28. *Немој псовати судија, и старјешини народа својега не говори ружно. [*Проп 10, 20; Дап 23, 5.]
29. Од љетине своје и од житких ствари својих немој се затезати да принесеш првине; *првенца између синова својих мени да даш. [*2 Мој 13, 2, 12.]
30. Тако чини с волом својим и с овцом и с козом; *седам дана нека буде с мајком својом, а осмога дана да га даш мени. [*3 Мој 22, 27.]
31. Бићете ми *свети људи; † меса у пољу растргнута не једите, баците га псима. [*5 Мој 14, 21; † Јез 44, 31.]

23. *Закони о својини, о правди и љубави према ближњем. Истјеривање Хананаца.*

1. Не износи лажнијех гласова; не пристај с безбожником да *свједочиш криво. [*2 Мој 20, 16.]
2. Не иди за множином на зло, и не говори на суду поводећи се за већим бројем да се изврне правда.
3. Сиромашу у парници његовој не гледај што је сиромаш.
4. Ако наиђеш на вола непријатеља својега или на магарца његова, гдје је залутао, одведи га к њему.
5. Ако видиш гдје је ненавиднику твојему пао магарац под теретом својим, немој да га оставиш, него му помози.
6. *Немој изврнути правде сиромашу својему у парници његовој. [*5 Мој 27, 19.]
7. Ријечи лажне клони се, и безазленог и правога немој убити, јер нећу оправдати безбожника.
8. Не узимај поклона, јер поклон засъепљује окате и изврће ријечи правима.
9. *Дошљаке не цвијели, јер ви знате кака је душа дошљаку, јер сте били дошљаци у земљи Мисирској. [*2 Мој 22, 21.]
10. *Шест година засијевај земљу своју и сабирај род њезин; [*3 Мој 25, 3.]
11. А седме године остави је нека почине, да једу сиромаси народа твојега, а што иза њих остане нека једу звијери пољске; тако ради и с виноградом својим и с маслиником својим.
12. *Шест дана ради послове своје, а у седми дан почини, да се одмори во твој и магарац твој, и да одахне син робиње твоје и дошљак. [*2 Мој 20, 8.]

13. Држите се свега што сам вам казао. Не помињите имена богова туђих, и да се не чује из уста ваших.
14. *Три пута преко године светкуј ми: [*3 Мој 23, 4; 5 Мој 16, 16.]
15. *Празник пријеснијех хљебова држи; седам дана једи хљебове пријесне, као што сам ти заповједио, на вријеме, мјесеца Авива, јер си тада изашао из Мисира; и нико да не изађе преда ме празан; [*2 Мој 12, 15.]
16. И празник жетве првина од труда твојега што посијеш у пољу својем; и празник бербе на свршетку сваке године, кад сабереш труд свој с њиве.
17. Три пута преко године све мушкиње твоје да излази пред Господа Бога.
18. *Крви од жртве моје не приноси уз хљебове киселе, и претилина празника мојега да не преноћи до јутра. [*2 Мој 12, 8.]
19. Првине од првога рода земље своје донеси у кућу Господа Бога својега; немој кухати јагњета у млијеку мајке његове.
20. Ево, *ја шаљем анђела својега пред тобом да те чува на путу, и да те одведе на мјесто које сам ти приправио. [*2 Мој 14, 19.]
21. Чувај га се, и слушај га, немој да га расрдиш, јер вам неће опростити гријеха, јер је моје име у њему.
22. Него ако га добро узаслушаш и уствориш све што кажем, ја ћу бити непријатељ твојим непријатељима и противник твојим противницима.
23. Јер ће анђеол мој ићи пред тобом и одвешће те у земљу Аморејску и Хетејску и Ферезејску и Хананејску и Јевејску и Јевусејску, и ја ћу их истријебити.
24. *Немој се клањати боговима њиховијем нити им служити, † ни чинити што они чине, него их сасвијем обори и ликове њихове сасвијем изломи. [*2 Мој 20, 5; † 3 Мој 18, 3.]
25. И служите Господу Богу својему, и он ће благословити хљеб твој и воду твоју; и *уклонићу болест између вас. [*2 Мој 15, 26.]
26. Неће бити пометкиње ни нероткиње у земљи твојој; и број дана твојих напунићу.
27. Пустићу страх свој пред тобом, и уплашићу сваки народ на који дођеш, и обратићу к теби плећи свијех непријатеља твојих.
28. Послаћу и *стршљене пред тобом да тјерају Јевеје, Хананеје и Хетеје испред тебе. [*5 Мој 7, 20; ИНав 24, 12.]
29. Нећу их отјерати испред тебе за једну годину, да не опусти земља и да се звјерје пољско не намножи на тебе.
30. Помало ћу их одгонити испред тебе докле се не намножиш и заузмеш земљу.
31. И *поставићу међе твоје од мора Црвенога до мора Филистејскога и од пустиње до ријеке; јер ћу вама у руке дати оне који живе у оној земљи да их отјераш испред себе. [*1 Мој 15, 18.]
32. *Немој хватати вјере с њима, ни с боговима њиховијем. [*2 Мој 34, 12; 5 Мој 7, 2.]
33. Нека не сједе у земљи твојој да те не наврате да се огријешис о мене, јер би служио боговима њиховијем, и *то би ти била замка. [*Суд 2, 3.]

24. *Завјетна књига и завјетна жртва. Свечани завјет Израиља с Богом. Мојсије се поново пење на гору.*

1. И рече Мојсију: Изађи горе ка Господу, и ти и Арон и Надав и Авијуд и *седамдесет старјешина Израиљевих, и поклоните се издалека. [*4 Мој 11, 16.]
2. И Мојсије сам нека приступи ка Господу, а они нека не приступе; и народ нека не иде нагоре с њим.
3. И дође Мојсије, и каза народу све ријечи Господње и све законе. И одговори народ једнијем гласом и рекоше: *Чинићемо све што је рекао Господ. [*2 Мој 19, 8; 24, 7.]
4. И написа Мојсије све ријечи Господње, и уставши рано, начини олтар под гором и дванаест ступова за дванаест племена Израиљевих.
5. И посла младиће између синова Израиљевих, који принесосше жртве паљенице и принесосше теоце на жртве захвалне Господу.
6. И узевши Мојсије половину крви, метну у здјеле, а половину крви изли на олтар.
7. И узе књигу завјетну и прочита народу. А они рекоше: *Што је год рекао Господ чинићемо и слушаћемо. [*2 Мој 24, 3.]
8. А Мојсије узе крв, и покропи њом народ, и рече: Ево, *крв завјета који учини Господ с вама за све ријечи ове. [*Јев 9, 20.]
9. Потом отиде горе Мојсије и Арон, Надав и Авијуд, и седамдесет старјешина Израиљевих.
10. И видјеше Бога Израиљева, и под ногама његовијем као дјело од камена *сафира и као небо кад

је ведро. [*Јев 1, 26.]

11. И не пружи руке своје на изабране између синова Израиљевих, него *видјеше Бога, па једоше и пише. [*2 Мој 33, 20.]

12. И рече Господ Мојсију: Попни се к мени на гору, и остани овдје, и даћу ти *плоче од камена, закон и заповијести, које сам написао, да их учиш. [*2 Мој 31, 18.]

13. Тада уста Мојсије с Исусом, који га служаше, и изађе Мојсије на гору Божију.

14. А старјешинама рече: Сједите ту док се вратимо к вама; а ето, Арон и Ор с вама; ко би имао што, нека иде к њима.

15. И отиде Мојсије на гору, а облак покри гору.

16. И бијаше *слава Господња на гори Синајској, и облак је покриваше шест дана; а у седми дан викну Мојсија испред облака. [*2 Мој 16, 10.]

17. И слава Господња бјеше по виђењу као *огањ који сажиге на врх горе пред синовима Израиљевим. [*Јев 12, 29.]

18. И Мојсије уђе усред облака, и попе се на гору; и *оста Мојсије на гори четрдесет дана и четрдесет ноћи. [*2 Мој 34, 28.]

25. *Прописи за градњу скиније. Прилози. Ковчег и заклопац, сто за хљебове предложена, свијећњак.*

1. И Господ рече Мојсију говорећи:

2. Реци синовима Израиљевим да ми скупе прилог: *Од свакога који драге воље да, узмите прилог мени. [*2 Мој 35, 5, 21.]

3. А ово је прилог што ћете узимати од њих, злато и сребро и мјед,

4. И порфиру и скерлет и црвац и танко платно и костријет,

5. И коже овнујске црвене обојене, и коже јазавчје, и дрво ситим,

6. Уље за видјело, мирисе за уље помазања и за мирисави кад,

7. Камење онихово и камење за укивање на оплећак и напрсник.

8. И нека ми начине светињу да међу њима наставам;

9. *Као што ћу ти показати слику од шатора и слику од свијех ствари његовијех, тако да начините. [*2 Мој 25, 40.]

10. Нека начине ковчег од дрвета ситима, у дужину од два лакта и по, а у ширину од подруг лакта, и у висину од подруг лакта.

11. И покуј га чистим златом, изнутра и споља покуј га; и озго му начини златан вијенац унаоколо.

12. И салиј му четири биочуга од злата, и метни му их на четири угла, да му с једне стране буду два биочуга и с друге стране два биочуга.

13. И начини полуге од дрвета ситима, и окуј их у злато.

14. И провучи полуге кроз биочуге с обје стране ковчегу, да се о њима носи ковчег;

15. У биочузима на ковчегу нека стоје полуге, да се не ваде из њих.

16. Па у ковчег метни свједочанство, које ћу ти дати.

17. И начини заклопац од чистога злата, у дужину од два лакта и по, а у ширину од подруг лакта.

18. И начини два херувима златна, једноставне их начини, на два краја заклопца.

19. И начини херувима једнога на једном крају, а другог херувима на другом крају; на заклопцу начините два херувима на оба краја.

20. И нека *херувими рашире крила увис да заклањају крилима заклопац, и нека буду лицем окренути један другом, према заклопцу нека су окренута лица херувимима. [*1 цар 8, 7; Јев 9, 5.]

21. И метнућеш заклопац озго на ковчег, а у ковчег ћеш метнути свједочанство, које ћу ти дати.

22. И ту ћу се састајати с тобом и говорићу ти озго са заклопца *између два херувима, који ће бити на ковчегу од свједочанства, све што ћу ти заповиједати за синове Израиљеве. [*4 Мој 7, 89.]

23. Начини и сто од дрвета ситима, у дужину од два лакта, а у ширину од једног лакта, а у висину од подруг лакта.

24. И покуј га чистијем златом, и начини му вијенац златан унаоколо.

25. И начини му оплату унаоколо с подланице, и начини златан вијенац око оплате.

26. И начини му четири биочуга од злата, и метни му те биочуге на четири угла који ће му бити код четири ноге.

27. Под оплатом нека буду биочузи, да у њима стоје полуге да се носи сто.

28. А полуге начини од дрвета ситима, и окуј их златом да се о њима носи сто.

29. И начини му здјеле и чаше и виједра и кутлиће, којима ће се прељевати, а начинићеш их од чистога злата.

30. И метаћеш на сто хљебове, да су *постављени свагда преда мном. [*3 Мој 24, 5, 6.]

31. И начини свијетњак од чистога злата, једноставан нека буде свијетњак; ступ и гране и чашице, јабуке, и цвјетови нека буду у њега.
32. А шест грана нека му излази са стране, три гране с једне стране свијетњака, а три гране с друге стране свијетњака.
33. Три чашице као бадем нека буду на једној грани и јабука и цвијет, и три чашице као бадем и јабука и цвијет на другој грани; тако нека буде на шест грана што излазе из свијетњака.
34. И на самом свијетњаку нека буду четири чашице као бадем и јабуке и цвјетови.
35. Једна јабука под двије гране што излазе из њега, и једна јабука под друге двије гране што излазе из њега, и једна јабука под друге двије гране што излазе из њега; тако ће бити под шест грана што ће излазити из свијетњака;
36. Јабукe и гране њихове из њега нека излазе; све једноставно од чистога злата.
37. И начинићеш му седам жижака, и палићеш их да свијетле са сваке стране;
38. И усекачи и спремице за гар нека буду од чистога злата.
39. Од таланта чистога злата нека буде начињен са свијем тијем справама.
40. И *гледај, те начини све ово по слици која ти је показана на гори. [*2 Мој 26, 30; Дан 7, 44; Јев 8, 5.]

26. Шатор са објема завјесама.

1. А шатор ћеш начинити од десет завјеса од танкога платна узведенога и од порфире и од скерлета и од црвца; и по њима да буду везени херувими.
2. Једна завјеса нека буде двадесет и осам лаката дуга и четири лакта широка; све завјесе да буду једне мјере.
3. Пет завјеса нека се састављају једна с другом, и пет других завјеса нека се састављају једна с другом.
4. И начини петље од порфире по крају једне завјесе, гдје ће се крајеви састављати, и тако начини по крају друге завјесе, гдје ће се крајеви састављати.
5. Педесет петаља начини на једној завјеси, а педесет петаља начини на крају друге завјесе гдје ће се састављати с другом, а петље да буду једна према другој.
6. И начини педесет кука од злата, да запнеш завјесе једну за другу кукама, и тако ће бити шатор један.
7. И начини завјесе од костријети за наслон над шатором; једанаест таквих завјеса начини.
8. Завјеса једна нека буде тридесет лаката дуга, а широка четири лакта; тијех једанаест завјеса да су једне мјере.
9. И састави пет завјеса заједно, а шест осталијех заједно, на двоје ћеш превити шесту завјесу с предње стране наслону.
10. И начини педесет петаља на стражњем крају прве завјесе где ће се састављати, а педесет петаља на крају друге завјесе гдје ће се састављати.
11. И начини кука мједенијех педесет, и запни куке на петље, и састави наслон, да буде једно.
12. А што је више у завјеса на наслону, половина завјеса што претјече, нека виси на стражњој страни шатору.
13. И лакат с једне стране, а лакат с друге стране што има више у дужину у завјеса на наслону, нека виси шатору са стране и тамо и амо, да га заклања.
14. И начини покривач наслону од кожа овнујских црвених обојених, и сврх њега покривач од кожа јазавчјих.
15. И начини за шатор даске од дрвета ситима, које ће стајати право.
16. Десет лаката нека буде свака даска дуга, а подруг лакта широка.
17. Два чепа нека буду на дасци, један према другоме наједнако; тако начини на свакој дасци за шатор.
18. Тако начини даске за шатор, двадесет дасака на јужној страни.
19. А под двадесет дасака начини четрдесет стопица од сребра: двије стопице под једну даску за два чепа њезина, и двије стопице под другу даску за два чепа њезина.
20. А на другој страни шатора према сјеверу двадесет дасака.
21. Са четрдесет стопица сребрнијех, двије стопице под једну даску и двије стопице под другу даску.
22. А на западној страни шатора начини шест дасака,
23. И двије даске на два угла од шатора.
24. И оне нека се састављају оздо и нека се састављају озго биочутом; тако нека буде у обје које ће бити на оба угла.

25. Тако ће бити осам дасака са стопицама сребрнијем, са шеснаест стопица, двије стопице под једну даску, а двије стопице под другу даску.
26. И начини пријеворнице од дрвета ситима, пет за даске на једној страни шатора,
27. И пет пријеворница за даске на другој страни шатора, и пет пријеворница за даске на западној страни шатора до оба угла.
28. А средња пријеворница да иде преко сриједе дасака од једнога краја до другога.
29. А даске окуј златом, и биочуге им начини од злата, да се кроз њих провуку пријеворнице, а и пријеворнице окуј златом.
30. Тако ћеш подигнути шатор *по слици која ти је показана на гори. [*2 Мој 25, 9.]
31. И *начини завјесу од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога, и по њој нека буду везени херувими. [*Мт 27, 51.]
32. И објеси је о четири ступа од дрвета ситима, окована златом, са кукама златним, на четири стопице сребрне.
33. И објеси завјесу о куке, и унеси иза завјесе ковчег од свједочанства, да вам завјеса раставља *светињу од светиње над светињама. [*Јев 9, 2, 3.]
34. И *метни заклопац на ковчег од свједочанства у светињи над светињама. [*2 Мој 25, 21.]
35. И намјести сто пред завјесу и свијетњак према столу на јужној страни шатора, да сто стоји на сјеверној страни. [*2 Мој 40, 22.]
36. И на врата наслону начинићеш завјесу од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога, везен;
37. И за ту завјесу начинићеш пет ступова од дрвета ситима, које ћеш оковати златом, са кукама златнијем, и салићеш за њих пет стопица од мједи.

27. *О жртвенику, тријему и светом уљу.*

1. И начини олтар од дрвета ситима, пет лаката у дужину и пет лаката у ширину, четвороугласт да буде олтар, три лакта висок.
2. И на четири угла начини му рогове, из њега да излазе рогови, и оковаћеш га у мјед.
3. И начинићеш му лонце за пепео и лопатице и котлиће и виљушке и машице; све му посуђе начини од мједи.
4. И начини му решетку од мједи као мрежу, и начини у решетке четири биочуга од мједи на четири угла њезина.
5. И метни је испод олтара унаоколо, да буде решетка до средине олтара.
6. Начини и полуге олтару, полуге од дрвета ситима, и окуј их у мјед.
7. И полуге да се провуку кроз биочуге, да буду полуге с двије стране олтару, кад се носи.
8. Начинићеш га од дасака да буде изнутра шупаљ; *као што ти је показано на гори, тако нека начине. [*2 Мој 26, 30.]
9. И *начинићеш тријем шатору на јужној страни; завјесе тријему да буду од танкога платна узведенога, сто лаката у дужину на једној страни. [*2 Мој 38, 9.]
10. И двадесет ступова и под њих двадесет стопица од мједи, а куке на ступовима и пасови њихови од сребра.
11. Тако и са западне стране да буду завјесе сто лаката дуге, и двадесет ступова и двадесет стопица од мједи, на ступовима куке и њихови пасови од сребра.
12. А ширина ће тријему имати са западне стране завјесе од педесет лаката, десет ступова за њих и десет стопица под њих.
13. А на предњој страни према истоку биће тријем широк педесет лаката.
14. Од петнаест лаката нека буду завјесе на једној страни, и за њих три ступа и три стопице под њих;
15. На другој страни завјесе од петнаест лаката, и три ступа за њих и три стопице под њих.
16. А над вратима од тријема завјеса од двадесет лаката од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога, везена, и четири ступа за њу, и под њих четири стопице.
17. Сви ступови у тријему унаоколо да буду опасани сребром, и куке да су им сребрне, а стопице од мједи.
18. У дужину ће тријем имати сто лаката, у ширину педесет свуда, а у висину пет лаката, да буде од танкога платна узведенога, а стопице од мједи.
19. Све посуђе у шатору за сваку службу, и све коље у њему и све коље у тријему да буде од мједи.
20. И *ти заповједи синовима Израиљевим да ти донесу уља маслинова чистога цијеђенога за видјело, да би жишци горјели свагда. [*3 Мој 24, 2.]

21. У шатору од састанка пред завјесом, која ће заслањати свједочанство, нека их Арон и синови његови спремају да горе од вечера до јутра пред Господом. То нека је уредба вјечна кољенима њиховијем међу синовима Израиљевим.

28. *Избор свештеника и њихове одежде. Аронове одежде.*

1. А ти узми к себи Арона, брата својега, са синовима његовијем између синова Израиљевих да ми буду свештеници, Арон и Надав и Авијуд и Елеазар и Итамар, синови Аронови.
2. И начини свете хаљине Арону, брату својему, за част и дику.
3. И кажи свијем људима вјештијем, *које сам напунио духа мудрости, нека начине хаљине Арону, да се посвети да ми буде свештеник. [**2 Мој 31, 3.*]
4. А ово су хаљине што ће начинити: напрсник и оплећак и плашт, кошуља везена, капа и појас. Те хаљине свете нека направе Арону брату твојему и синовима његовијем, да ми буду свештеници,
5. И нека узму злата и порфире и скерлета и црвца и танкога платна;
6. И нека начине оплећак од злата и од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога, везен.
7. Двије пораменице нека буду на њему, које ће се састављати на два краја, да се држи заједно.
8. А појас на њему нека буде направе исте као и он, од злата, од порфире, од скерлета, од црвца и од танкога платна узведенога.
9. И узми два камена ониха, и на њима изрежи имена синова Израиљевих,
10. Шест имена њиховијех на једном камену, а шест имена осталијех на другом камену по реду како се који родио.
11. Вјештином каменарском, којом се режу печати, изрезаћеш на та два камена имена синова Израиљевијех, и опточи их златом унаоколо.
12. И метни та два камена на пораменице оплећку, да буду камени за спомен синовима Израиљевијем, и Арон да носи имена њихова пред Господом на оба рамена своја за спомен.
13. И начини копче од злата.
14. И два ланца од чистога злата начини једнака плетена, и објеси ланце плетене о копче.
15. И напрсник судски начини направе везене онаке као оплећак, од злата, од порфире, од скерлета, од црвца и од танкога платна узведенога начини га.
16. Нека буде четвороугласт и двострук, у дужину с педи и у ширину с педи.
17. И удари по њему драго камење, у четири реда нека буде камење. У првом реду: сардоних, топаз и смарагд;
18. А у другом реду: кароункул, сафир и дијамант;
19. А у трећем реду: лигур и ахат и аметист;
20. А у четвртм реду: хрисолит, оних и јаспид; нека буду уковани у злато у свом реду.
21. И тијех камена с именима синова Израиљевијех биће дванаест по именима њиховијем, да буду резани као печат, сваки са својим именом, за дванаест племена.
22. И на напрсник метни ланце једнаке, плетене, од чистога злата.
23. И двије гривне златне начини на напрсник, и метни двије гривне на два краја напрснику.
24. Па провуци два ланца златна кроз двије гривне на крајевима напрснику.
25. А друга два краја од два ланца загни за двије копче, и метни на пораменице од оплећка спријед.
26. И начини друге двије гривне златне, и метни их на друга два краја напрснику изнутра на страни која је од оплећка.
27. И начини још двије златне гривне, и метни их на пораменице од оплећка оздо према саставцима његовијем, више појаса на оплећку.
28. Тако нека вежу напрсник гривне његове за гривне на оплећку врвцом од порфире, да стоји над појасом од оплећка, да се не одваја напрсник од оплећка.
29. И нека носи Арон имена синова Израиљевих на напрснику судском на срцу свом кад улази у светињу за спомен пред Господом вазда.
30. И *метни на напрсник судски Урим и Тумим, да буде на срцу Арону кад улази пред Господа, и Арон ће носити суд синова Израиљевих на срцу свом пред Господом вазда. [**3 Мој 8, 8; 4 Мој 27, 21; 5 Мој 33, 8.*]
31. И начини плашт под оплећак сав од порфире.
32. И озго нека буде прорез у сриједи, и нека буде опточен прорез свуда унаоколо траком тканијем, као прорез у оклопа, да се не раздре.
33. А по скуту му начини шипке од порфире и од скерлета и од црвца свуда унаоколо, и међу

њима златна звонца свуда унаоколо:

34. Звонце златно па шипак, звонце златно па шипак по скуту од плашта свуда унаоколо.

35. И то ће бити на Арону кад служи, да се чује глас кад улази у светињу пред Господа и кад излази, да не погине.

36. И начини плочу од чистога злата, и на њој изрежи као на печату: Светиња Господу.

37. И вежи је врвцом од порфире за капу, спријед на капи да стоји.

38. И биће на челу Аронову, да носи Арон гријехе светијех приноса које принесу синови Израилеви у свијем даровима својих светијех приноса; биће на челу његову вазда, да би били мили Господу.

39. И начини кошуљу од танкога платна изметаног, и начини капу од танкога платна, а појас начини везен.

40. И синовима Ароновијем начини кошуље, и начини им појасе, и капице им начини за част и дику.

41. Па то обуци Арону, брату својему, и синовима његовијем, и помажи их и *напуни им руке и посвети их да ми буду свештеници. [*2 Мој 29, 9; 3 Мој 8, 12.]

42. И начини им гаће ланене, да се покрије голо тијело; од бедара до дно стегна да буду.

43. И то нека је на Арону и на синовима његовијем кад улазе у шатор од састанка или кад приступају к олтару да служе у светињи, да не би носећи гријехе погинули. Ово ће бити уредба вјечна њему и сјемени његову након њега.

29. *Посвећење Арона и свештеника и освећење жртвеника. Свакодневна жртва.*

1. Учинићеш им ово кад их станеш освештавати да ми врше службу свештеничку: Узми теле и два овна здрава,

2. И хљебове пријесне и колаче пријесне замијешене с уљем, и погаче пријесне намазане уљем, од брашна пшеничнога умјеси их.

3. И метни их у једну котарицу, и принеси их у котарици с телетом и с два овна.

4. И доведи Арона и синове његове пред врата шатора од састанка, и умји их водом.

5. И узевши хаљине, обуци Арону кошуљу и плашт испод оплећка и оплећак и напрсник, и опаши га појасом од оплећка.

6. И метни му капу на главу и свету плочу на капу.

7. И узми *уље за помазање и излиј му на главу, и помазаћеш га. [*2 Мој 30, 25.]

8. И синове његове доведи и обуци им кошуље;

9. И опаши их појасима, Арона и синове његове, и метни им капе на главе, да имају свештенство уредбом вјечном. Тако ћеш *посветити руке Арону и синовима његовијем. [*2 Мој 28, 41.]

10. И доведи теле пред шатор од састанка, а Арон и синови његови нека метну руке телету на главу.

11. И закољи теле пред Господом на вратима шатора од састанка.

12. И узевши крви од телета, помажи рогове олтару прстом својим, а осталу крв сву пролиј на подножје олтару.

13. И узми све сало по цријевима, и мрежицу на јетри, и оба бубрега и сало око њих, и запали на олтару.

14. А *месо од телета и кожу и балегу спали огњем изван окола; то је жртва за гријех. [*Мој 4, 11, 12.]

15. Потом узми овна једнога, и на главу овну нека метну руке своје Арон и синови његови.

16. И закољи овна и узми крви од њега и покропи олтар унаоколо.

17. А овна изуди, и опери дроб и ноге, и метни их на удове његове и на главу.

18. И свега овна запали на олтару; то је жртва паљеница Господу, мирис угодни, жртва огњена Господу.

19. Па узми и другога овна, и нека му метне Арон и синови његови руке своје на главу.

20. И закољи тога овна, и узми крви од њега и помажи њом крај од деснога уха Арону и крај од деснога уха синовима његовијем, и палац у десне руке њихове и палац у десне ноге њихове, а осталом крвљу покропи олтар унаоколо.

21. И узми крви која буде на олтару и уља за помазање, и покропи Арона и хаљине његове, и синове његове и хаљине њихове, и биће свет он и хаљине његове и синови његови и хаљине њихове.

22. Потом узми сало од овна и реп и сало што је по цријевима и мрежицу на јетри и оба бубрега и сало око њих, и десно плеће; јер је ован посветни;

23. И један хљеб и један колач с уљем и једну погачу из котарице у којој буду пријесни хљебови пред Господом.

24. И то све метни у руке Арону и у руке синовима његовијем, и обрћи тамо и амо, да буде жртва

обртана пред Господом.

25. Потом узми им то из руку, и запали на олтару сврху жртве паљенице, да буде мирис угодан пред Господом; то је жртва огњена Господу.

26. И узми груди од овна посветнога, који буде за Арона, и обртаћеш их тамо и амо, да буде жртва обртана пред Господом; и то ће бити твој дио.

27. Тако ћеш осветити *груди од жртве обртане и плеће од жртве подизане, што је обртано и што је подизано од овна посветнога за Арона и за синове његове. [*4 Мој 18, 18.*]

28. И то ће бити Арону и синовима његовијем уредбом вјечном од синова Израилевих, јер је жртва подизана. Кад је жртва подизана синова Израилевих од њиховијех жртава захвалнијех, жртва подизана биће Господу.

29. А свете хаљине Аронове нека буду синовима његовијем након њега да се помазују у њима и да им се у њима посвећују руке.

30. Седам дана нека их облачи који на његово мјесто буде свештеник између синова његовијех, који ће улазити у шатор од састанка да служи у светињи.

31. А овна посветнога узми и скухај месо од њега на мјесту светом.

32. И Арон и синови његови нека на вратима шатора од састанка једу месо од тога овна и хљеб што је у котарици.

33. Нека га једу они за које је било очишћење да би им се посветиле руке да би били посвећени; а други да не једе, јер је ствар света.

34. Ако ли би остало што меса посветнога или хљеба до јутра, онда што остане сажези огњем, а да се не једе, јер је ствар света.

35. И тако учини Арону и синовима његовијем по свему што ти заповједиш; седам дана светићеш им руке.

36. И сваки ћеш дан приносити на жртву теле за гријех ради очишћења; и очистићеш олтар чинећи очишћење на њему, и помазаћеш га да се освети.

37. Седам дана чинићеш очишћење на олтару и осветићеш га, те ће олтар бити светиња над светињама; што се год дотакне олтара, биће свето.

38. И ово ћеш приносити на олтару: два јагњета од године сваки дан без прекида.

39. Једно јагње приноси јутром, а друго приноси вечером,

40. И јоште десетину ефе пшеничнога брашна смијешана с уљем цијеђеним, којег да буде четврт ина, и наљев вина, четврт ина на једно јагње.

41. А друго јагње принеси *увече; као са жртвом јутрењом и с наљевом њезинијем, тако и с овом чини да буде мирис угодан, жртва огњена Господу. [*Пс 141, 2.*]

42. То нека буде жртва паљеница свагда од кољена до кољена нашега на вратима шатора од састанка пред Господом, гдје ћу се састајати с вама да говорим с тобом.

43. И ондје ћу се састајати са синовима Израилевијем, да се освећује славом мојом.

44. И осветићу шатор од састанка и олтар; и Арона и синове његове осветићу да су ми свештеници.

45. И наставаћу међу синовима Израилевијем, и бићу им Бог.

46. И познаће да сам ја Господ Бог њихов, који сам их извео из земље Мисирске да наставам међу њима, ја Господ Бог њихов.

30. Кадиони олтар, свети порез по глави, умиваоница од мједи, уље помазања и кад.

1. Јоште начини олтар кадиони, од дрвета ситима начини га.

2. Дужина нека му буде лакат, и ширина лакат, четвороугласт да буде, и два лакта висок; из њега нека му излазе рогови.

3. И покуј га чистијем златом, озго са страна унаоколо, и рокове његове; и начини му вијенац златан унаоколо.

4. И начини му по два биочуга златна испод вијенца на два угла његова с обје стране, и кроз њих ћеш провући полуге да се може носити.

5. А полуге начини од дрвета ситима, и окуј их у злато.

6. И метни га пред завјесу која виси пред ковчегом од свједочанства према *заклопцу који је над свједочанством, гдје ћу се с тобом састајати. [*2 Мој 25, 22.*]

7. И нека кади на њему Арон кадом мирисним; свако јутро нека кади кад спреми жишке.

8. И кад запали Арон жишке увече, нека кади; нека буде кад свагдашњи пред Господом од кољена до кољена нашега.

9. Не приносите на њему када *туђега, нити жртве паљенице нити приноса; ни наљева не лѐвајте на њему. [*3 Мој 10, 1.*]

10. Само *очишћење нека чини над роговима његовијем Арон једном у години; крвљу од жртве за гријех у дан очишћења једном у години чиниће очишћења на њему од кољена до кољена вашег; јер је то светиња над светињама Господу. [*3 Мој 16, 18.]
11. Јоште рече Господ Мојсију говорећи:
12. Кад станеш бројити синове Израилеве, између онијех који иду у број, сваки нека даде откуп за живот свој Господу, кад их станеш бројити, да не би дошло на њих какво зло кад их станеш бројити.
13. А нека да сваки који иде у број по сикла, по сиклу светом (а тај је сикал двадесет новчића); пола сикла биће прилог Господу.
14. Ко год иде у број, од двадесет година и више, нека да прилог Господу.
15. Богати да не да више, а сиромаш да не да мање од по сикла, кад дају прилог Господу на очишћење душа ваших.
16. И узевши новце за очишћење од синова Израилевијех, остави их за потребу у шатору од састанка, и биће синовима Израилевијем спомен пред Господом за очишћење душа ваших.
17. Још рече Господ Мојсију говорећи:
18. *Начини и умиваоницу од мједи и подножје јој од мједи за умивање; и метни је између шатора од састанка и олтара, и налиј у њу воде, [*2 Мој 38, 8.]
19. Да из ње пере Арон и синови његови руке своје и ноге своје.
20. Кад иду у шатор од састанка, нека се умивају водом, да не изгину, или кад приступају к олтару да служе и да пале жртву огњену Господу.
21. Тада нека перу руке своје и ноге своје да не изгину. То нека им буде уредба вјечна Арону и сјемени његову од кољена до кољена.
22. Још рече Господ Мојсију говорећи:
23. Узми мириса најбољих: смирне најчистије пет стотина сикала и цимета мирисавога пола толико, двјеста педесет, и иђирота такође двјеста педесет,
24. И касије пет стотина мјером светом, и уља маслинова један ин.
25. И од тога начини уље за свето помазање, уље најбоље вјештином апотекарском; то да буде *уље светог помазања. [*2 Мој 37, 29.]
26. И њим помажи шатор од састанка и ковчег од свједочанства,
27. И сто и све справе његове, и свијетњак и справе његове, и олтар кадиони,
28. И олтар на којем се приноси жртва паљеница, и све справе његове, и умиваоницу и подножје њезино.
29. Тако ћеш их осветити, те ће бити светиња над светињом, и што их се год дотакне, биће свето.
30. *Помажи и Арона и синове његове, и осветићеш их да ми буду свештеници. [*2 Мој 29, 7.]
31. А синовима Израилевијем кажи и реци: Ово нека ми буде уље светог помазања од кољена до кољена вашег.
32. Тијело човјечје нека се не маже њим, нити правите таквога уља какво је оно; свето је, нека вам буде свето.
33. Ако ли би ко начинио такво уље или намазао њим другога, истријебиће се из народа својега.
34. И рече Господ Мојсију: *Узми мириса, стакте, ониха и халвана мирисавога, и тамјана чистог, колико једнога толико другога. [*2 Мој 37, 29.]
35. И од тога начини кад, састављен вјештином апотекарском, чист и свет.
36. И истуцавши га наситно, метаћеш га пред свједочанством у шатору од састанка, гдје ћу се састајати с тобом; то нека вам буде светиња над светињама.
37. А таквога када какав начиниш немојте себи правити; то нека ти је светиња за Господа.
38. Ако ли би ко начинио такав да га мирише, истријебиће се из народа својега.

31. *Градитељи скиније Веселеило и Елијав. Празновање суботе. Плоче Закона.*

1. И рече Господ Мојсију говорећи:
2. Гле, позвах по имену Веселеила, сина Урије сина Орова, од племена Јудина.
3. И *напуних га духа светог, мудрости и разума и знања и сваке вјештине, [*1 цар 7, 14.]
4. Да вјешто измишља како се што може начинити од злата и од сребра и од мједи,
5. Да умије резати камење и укивати, да умије тесати дрво, и сваки посао радити.
6. И ево, удружих с њим Елијава, сина Ахисамахова од племена Данова, и свакому вјештом човјеку у срце дадох вјештину да израде све што сам ти заповједио.
7. Шатор од састанка, и ковчег за свједочанство и заклопац на њ, и све справе у шатору,
8. И сто и справе његове, и свијетњак чисти са свијем справама његовијем, и олтар кадиони,

9. И олтар за жртву паљеницу са свијем справама његовијем, и умиваоницу и подножје њезино,
 10. И хаљине службене и свете хаљине Арону свештенику и хаљине синовима његовијем, да врше службу свештеничку,
 11. И уље помазања, и кад мирисни за светињу. Све нека начине онако како сам ти заповједио.
 12. И рече Господ Мојсију говорећи:
 13. А ти кажи синовима Израљевијем и реци: Али суботе моје чувајте, јер је знак између мене и вас од кољена до кољена, да знате да сам ја Господ који вас посвећујем.
 14. Чувајте дакле суботу, јер вам је света; ко би је оскврњио, да се погуби; јер *ко би год радио какав посао у њу, истријебиће се она душа из народа својега. [*4 Мој 15, 35.]
 15. Шест дана нека се ради; а седми је дан субота, одмор, свет Господу; *ко би год радио посао у дан суботни, да се погуби. [*Јер 17, 21-23.]
 16. Зато ће чувати синови Израљеви суботу празнујући суботу од кољена до кољена завјетом вјечним.
 17. То је знак између мене и синова Израљевих довијека; *јер је за шест дана створио Господ небо и земљу, а у седми дан почину и одмори се. [*1 Мој 2, 2.]
 18. И изговоривши ово Мојсију на гори Синајској, даде му *двје плоче свједочанства, плоче камене писане прстом Божијим. [*2 Мој 32, 15, 16; 34, 28; 5 Мој 4, 13; 5, 22; 9, 10.]

32. *Златно теле. Мојсије ревнује за Бога и моли се за народ.*

1. А народ видјевши гдје Мојсије за дуго не силази с горе, скупи се народ пред Арона, и рекоше му: Хајде, начини нам богове који ће ићи пред нама, јер томе Мојсију који нас изведе из земље Мисирске не знамо шта би.
 2. А Арон им рече: Поскидајте златне обоце што су у ушима жена ваших, синова ваших и кћери ваших, и донесите ми.
 3. И поскида сав народ златне обоце што им бијаху у ушима, и донесоше Арону.
 4. А он *узев из руку њиховијех, сали у калуп, и начини теле саливено. И рекоше: Ово су богови твоји, Израилу, који те изведоше из земље Мисирске. [*1 цар 12, 28; Пс 106, 19; Дан 7, 41.]
 5. А кад то видје Арон, начини олтар пред њим; и повика Арон, и рече: Сјутра је празник Господњи.
 6. И сјутрадан уставши рано, принесоше жртве паљенице и жртве захвалне; и *посједа народ, те једоше и пише, а послје усташе да се играју. [*1 Кор 10, 7.]
 7. А Господ рече Мојсију: Иди, сићи, јер се поквари твој народ, који си извео из земље Мисирске.
 8. Брзо зађоше с пута, који сам им *заповједио; начинише себи теле ливено, и поклонише му се, и принесоше му жртву, и рекоше: Ово су богови твоји, Израилу, који те изведоше из земље Мисирске. [*2 Мој 20, 4, 23.]
 9. Још рече Господ Мојсију: Погледах народ овај, и ето је народ тврда врата.
 10. И сада пусти ме да се распали гњев мој на њих и да их истријебим; али *од тебе ћу учинити народ велик. [*4 Мој 14, 12.]
 11. А Мојсије се замоли Господу Богу својему и рече: Зашто се, Господе, распаљује гњев твој на народ твој, који си извео из земље Мисирске силом великом и руком крјепком?
 12. Зашто да говоре Мисирци и да реку: На зло их изведе, да их побије по планинама и да их истријеби са земље? Поврати се од гњева својега, и пожали народ свој ода зла.
 13. Опомени се Аврама, Исака и Израїла, слуга својих, *којима си се собом заклео и обрекао им: † Умножићу сјеме ваше као звезде на небу, и земљу ову, за коју говорих, сву ћу дати сјемењу вашему да је њихова довијека. [*1 Мој 22, 16; † 1 Мој 28, 13.]
 14. И ражали се Господу учинити зло народу својему, које рече.
 15. Тада се врати Мојсије, и сиђе с горе са двје плоче свједочанства у рукама својим; и плоче бјеху писане с обје стране, отуд и одовуд писане.
 16. И бјеху *плоче дјело Божије, и писмо бјеше писмо Божије, урезано на плочама. [*2 Мој 31, 18.]
 17. А Исус чувши вику у народу, кад викаху, рече Мојсију: Вика убојна у околу.
 18. А он рече: Није то вика како вичу који су јачи, нити је вика како вичу који су слабији, него чујем вику онијех који пјевају.
 19. И кад дође близу окола, угледа теле и игре, те се разгњеви Мојсије, и баци из руку својих плоче, и разби их под гором.
 20. Па узе теле које бијаху начинили и спали га огњем, и сатре га у прах, и просу га по води, и запоји синове Израљеве.
 21. И рече Мојсије Арону: Шта ти је учинио овај народ, те га ували у толики гријех?

22. А Арон му рече: Немој се гњевити, господару; ти знаш овај народ да је брз на зло.
23. Јер рекоше ми: Начини нам богове који ће ићи пред нама, јер томе Мојсију који нас изведе из земље Мисирске не знамо шта би.
24. А ја им рекох: Ко има злата, нека га скида са себе. И дадоше ми, и ја га бацих у ватру, и изађе то теле.
25. А Мојсије видећи народ го, јер га оголи Арон на срамоту пред противницима његовијем,
26. Стаде Мојсије на врата од окола и рече: К мени ко је Господњи. И скупише се пред њега сви синови Левијеви.
27. И рече им: Овако каже Господ Бог Израиљев: Припашите сваки свој мач уз бедро своје, па прођите тамо и амо по околу од врата до врата, и побијте сваки брата својега и пријатеља својега и ближњега својега.
28. И учинише синови Левијеви по заповијести Мојсијевој, и погибе народа у онај дан до три тисуће људи.
29. Јер Мојсије рече: Посветите данас руке своје Господу, свак на сину свом и на брату свом, да би вам дао данас благослов.
30. А сјутрадан рече Мојсије народу: Ви љуто сагријешисте; зато сада идем горе ка Господу, еда бих га умолио да вам опрости гријех.
31. И врати се Мојсије ка Господу, и рече: Молим ти се; народ овај љуто сагријеша начинивши себи богове од злата.
32. Али опрости им гријех: Ако ли нећеш, *избриши ме † из књиге своје, коју си написао. [*Пс 69, 28; Рим 9, 3; † Дан 12, 1.]
33. А Господ рече Мојсију: Ко ми је згријешао, онога ћу избрисати из књиге своје.
34. А сада иди, води тај народ куда сам ти казао. Ево, *мој ће анђео ићи пред тобом, а кад их походим, походићу на њима гријех њихов. [*2 Мој 33, 2, 14.]
35. И Господ би народ зато што начинише теле, које сали Арон.

33. *Заповијест за полазак. Мојсије се моли за скрушени народ и жуди видјети славу Господњу.*

1. И рече Господ Мојсију: Иди, дигни се одатле, ти и *народ који си извео из земље Мисирске, пут земље за коју се заклек Авраму, Исаку и Јакову говорећи: † Сјемену твојему даћу је. [*2 Мој 32, 7; † Мој 12, 7.]
2. И *послаћу пред тобом анђела, и изагнаће Хананеје, Амореје и Хетеје и Ферезеје и Јевеје и Јевусеје. [*2 Мој 32, 34.]
3. И одвешће вас у земљу гдје тече млијеко и мед; јер нећу сам ићи с тобом зато што си народ *тврдоврат, па бих те могао сатрти путем. [*2 Мој 32, 9.]
4. А народ чувши ову злу ријеч, ожалости се, и нико не метну на се својега накита.
5. Јер Господ рече Мојсију: Кажи синовима Израиљевијем: Ви сте народ тврдоврат; доћи ћу часом усред тебе, и истријебићу те; а сада скини накит свој са себе, и знаћу шта ћу чинити с тобом.
6. И поскидаше са себе синови Израиљеви наките своје код горе Хорива.
7. А Мојсије узе шатор и разапје га себи иза окола далеко, и *назва га шатор од састанка, и ко год тражаше Господа, долажаше к шатору од састанка иза окола. [*2 Мој 29, 42.]
8. И кад Мојсије иђаше у шатор, сав народ устајаше, и свак стајаше на вратима својега шатора, и гледаху за Мојсијем док не уђе у шатор.
9. А кад Мојсије улажаше у шатор, спушташе се ступ од облака и устављаше се на вратима од шатора, и Господ говораше с Мојсијем.
10. И сав народ, видећи ступ од облака гдје стоји на вратима од шатора, устајаше сав народ, и свак се клањаше на вратима од својега шатора.
11. И *Господ говораше с Мојсијем лицем к лицу као што говори човјек с пријатељем својим. Потом се враћаше Мојсије у око, а слуга његов Исус син Навин, момак, не излажаше из шатора. [*4 Мој 12, 8; 5 Мој 34, 10.]
12. И рече Мојсије Господу: Гледај, ти ми кажеш: Води тај народ. А нијеси ми казао кога ћеш послати са мном, а рекао си: Знаш те по имену и нашао си милост преда мном.
13. Ако сам, дакле, нашао милост пред тобом, покажи ми пут свој, да те познам и нађем милост пред тобом; и види да је овај народ твој народ.
14. И рече Господ: Моје ће лице ићи напријед, и даћу ти одмор.
15. А Мојсије му рече: Ако неће ићи напријед лице твоје, немој нас кретати одавде.
16. Јер по чему ће се познати да смо нашли милост пред тобом, ја и народ твој? Зар не по томе што ти идеш с нама? *Тако ћемо се разликовати ја и народ твој од свакога народа на земљи. [*5 Мој 4, 7.]

17. А Господ рече Мојсију: Учинићу и то што си казао, јер си нашао милост преда мном и знам те по имену.
18. Опет рече Мојсије: Молим те, покажи ми славу своју.
19. А Господ му рече: Учинићу да прође све добро моје испред тебе, и повикаћу по имену: Господ пред тобом. *Смиловаћу се коме се смилујем, и пожалићу кога пожалим. [*Рим 9, 15.]
20. И рече: Али нећеш моћи видјети лица мојега, јер *не може човек мене видјети и остати жив. [*1 Мој 32, 30; Ис 6, 5.]
21. И рече Господ: Ево мјесто код мене, па стани на стијену.
22. И кад стане пролазити слава моја, метнућу те у расјелину камену, и заклонићу те руком својом док не прођем.
23. Потом ћу дигнути руку своју, и видјећеш ме с леђа, а лице се моје не може видјети.
34. *Нове плоче Закона. Јављање Бога. Обновљење зајета. Мојсије свијетла лица док силази са горе.*
1. И рече Господ Мојсију: *Истеси себи двије плоче од камена као што су биле прве, да напишем на тијем плочама ријечи које су биле на првијем плочама, које си разбио. [*2 Мој 32, 19.]
2. И буди готов за сјутра да рано изађеш на гору Синајску, и станеш преда ме на врх горе.
3. Али нека нико *не иде с тобом, и нико нека се не покаже на свој гори, ни овце ни говеда да не пасу близу горе. [*2 Мој 19, 12, 13.]
4. И истеса Мојсије двије плоче од камена као што су биле прве, и уставши рано изађе на гору Синајску, као што му заповједи Господ, и узе у руку своју двије плоче камене.
5. А Господ сиђе у облаку, и стаде ондје с њим, и *повика по имену: Господ. [*2 Мој 33, 19.]
6. Јер пролазећи Господ испред њега викаше: Господ, Господ, *Бог милостив, жалостив, спор на гњев и обилан милосрђем и истином. [*4 Мој 14, 18; Пс 103, 8.]
7. *Који чува милост тисућама, прашта безакоња и неправде и гријехе, који не правда кривога, и походи гријехе отачке на синовима и на унуцима до трећег и четвртога кољена. [*2 Мој 20, 6.]
8. А Мојсије брже сави главу до земље и поклони се,
9. И рече: Ако сам нашао милост пред тобом, Господе, нека иде Господ посред нас, јер је народ тврдоврат; и опрости нам безакоње наше и гријех наш, и узми нас за нашљедство.
10. А он рече: Ево постављам зајет; пред цијелим народом твојим учинићу чудеса, која нијесу учињена нигдје на земљи ни у ком народу, и видјеће дјело Господње сав народ, међу којим си, јер ће бити страшно што ћу ја учинити с тобом.
11. Држи што ти данас заповједам; ево, ја ћу изагнати испред тебе Амореје и Хананеје и Хетеје и Ферезеје и Јевеје и Јевусеје.
12. *Чувај се да не хваташ вјере с онима који живе у земљи у коју ћеш доћи, да ти не буду замка усред тебе. [*2 Мој 23, 32.]
13. Него *олтаре њихове оборите, и ликове њихове изломите, и гајеве њихове исијеците. [*2 Мој 23, 24.]
14. Јер не ваља да се клањаш *другој богу: Јер се Господ зове ревнитељ, Бог је ревнитељ. [*2 Мој 20, 3, 5.]
15. *Немој хватати вјере с онима који живе у оној земљи, да не би † чинећи прељубу са боговима својим и приносећи жртву боговима својим, позвали те и ти јео жртве њихове. [*2 Мој 34, 12; † 5 Мој 31, 16; Суд 2, 17; Јер 3, 9; Јез 6, 9.]
16. И да *не би кћерима њиховијем женио синове своје, и да не би кћери њихове, чинећи прељубу са боговима својим, учиниле да синови твоји чине прељубу са боговима њиховијем. [*5 Мој 7, 3; 1 цар 11, 2.]
17. Ливених богова не гради себи.
18. Празник пријеснијех хљебова држи; седам дана једи пријесне хљебове, као што сам ти заповједио, на вријеме, мјесеца Авива, јер си тога мјесеца изашао из Мисира.
19. Све што отвора материцу, моје је, и свако мушко у стоци твојој што отвора материцу, говече или ситна стока.
20. Али *магаре које отвори материцу, откупи јагњетом или јаретом; ако ли га не би откупио, сломи му врат; и свакога првенца између синова својих откупи; и да се нико не покаже празан преда мном. [*2 Мој 13, 13; 4 Мој 18, 15.]
21. Шест дана ради, а у седми дан почини, и од орања и од жетве почини.
22. Празнуј празник седмица, првина жетве пшеничне, и празник бербе на свршетку године.
23. Три пута у години да се свако мушко између вас покаже пред Господом Богом Израиљевим.
24. Јер ћу изагнати народе испред тебе, и меће твоје раширићу, и нико неће пожељети земље

твоје, кад станеш долазити да се покажеш пред Господом Богом својим три пута у години.

25. Немој приносити крви од жртве моје уз хљебове киселе, и да не преноћи до јутра жртва празника пасхе.

26. Првине од првога рода земље своје донеси у кућу Господа Бога својега; *немој кухати јарета у млијеку мајке његове. [*2 Мој 23, 19; 5 Мој 14, 21.]

27. И рече Господ Мојсију: Напиши себи те ријечи; јер по тијем ријечима учиних завјет с тобом и с Израиљем.

28. И Мојсије *оста ондје код Господа четрдесет дана и четрдесет ноћи; и † написа Господ на плоче ријечи завјета, десет ријечи. [*2 Мој 24, 18; Мт 4, 2; † 2 Мој 31, 18.]

29. И кад Мојсије слажаше с горе Синајске, и држаше у руци двије плоче свједочанства слазећи с горе, не знађаше да му *кожа на лицу поста свијетла докле говораше с њим. [*2 Кор 3, 7, 13.]

30. И видје Арон и сви синови Израиљеви Мојсија, а то му се свијетли кожа на лицу, и не смјеше приступити к њему.

31. Али их зовну Мојсије, и вратише се к њему Арон и сви главари у збору, и говори с њима Мојсије.

32. Потом приступише сви синови Израиљеви, и заповједи им све што му каза Господ на гори Синајској.

33. А кад им Мојсије изговори, застрије лице своје покривалом.

34. Али кад Мојсије долажаше пред Господа да с њим говори, скидаше покривало докле не би изашао; а изашавши казиваше синовима Израиљевијем што му се заповједаше.

35. Тада виђаху синови Израиљеви лице Мојсијево, гдје се свијетли кожа на лицу његову, те Мојсије опет застираше покривалом лице своје докле не би опет ушао да говори с њим.

35. *Закон о суботи. Прилози за скинију. Њени градитељи Веселеило и Елијав.*

1. Потом сабра Мојсије сав збор синова Израиљевих, и рече им: Ово је заповједио Господ да чините:

2. *Шест дана да се ради, а седми да вам је свет, субота почивања Господњега; ко би радио у тај дан, да се погуби. [*2 Мој 20, 9; 31, 14, 15.]

3. Ватре не ложите по становима својим у дан суботни.

4. Још рече Мојсије свему збору синова Израиљевих говорећи: *Ово је заповједио Господ и рекао: [*2 Мој 25, 2.]

5. Скупите између себе прилог Господу; ко год хоће драге воље, нека донесе прилог Господу: Злато и сребро и мјед,

6. И порфиру и скерлет и црвац и танко платно и костријет,

7. И коже овнујске црвене обојене и коже јазавчије и дрво ситим,

8. И уље за видјело, и мирисе за уље помазања и за кад мирисни,

9. И камење онихово, и камење за укивање по оплећку и по напрснику.

10. И који су год вјешти међу вама нека дођу да раде што је заповједио Господ:

11. Шатор, и наслон његов, и покривач његов, и куке његове, и даске његове, пријеворнице његове, ступове његове и стопице његове,

12. Ковчег, и полуге његове, и заклопац, и завјесу,

13. Сто, и полуге његове и све справе његове, и хљеб за постављење,

14. И свијетњак за видјело са справама његовијем, и жишке његове, и уље за видјело,

15. И олтар кадиони, и полуге његове, и уље помазања, и кад мирисни, и завјесу на врата од шатора,

16. Олтар за жртву паљеницу, и решетку његову од мједи, полуге његове и све справе његове, умиваоницу и подножје њезино,

17. Завјесе за тријем, ступове његове и стопице његове, и завјесу на врата од тријема,

18. Коље за шатор, и коље за тријем с ужима њиховијем.

19. Хаљине службене за службу у светињи, и хаљине свете Арону свештенику, и хаљине синовима његовијем за службу свештеничку.

20. Тада отиде сав збор синова Израиљевијех од Мојсија;

21. И вратише се, сваки којег *подиже срце његово и кога год дух покрете драговољно, и донесоше прилог Господу за грађење шатора од састанка и за сву службу у њему и за хаљине свете. [*2 Мој 36, 2; 1 дн 29, 9; 2 Кор 9, 7.]

22. Долазише људи и жене, ко год бјеше драговољна срца, и доносише споне и обоце и прстење и наруквике и свакојаке наките златне; и сваки донесе прилог злата Господу.

23. Ко год имаше порфире, скерлета, црвца, танкога платна, костријети, кожа овнујских црвенијех обојених и кожа јазавчијих, сваки доношаше.
24. И ко год прилагаше сребро или мјед, доношаше у прилог Господу; и у кога год бијаше дрвета ситима, за сваку потребу у служби доношаше.
25. И све жене вјеште предоше својим рукама, и доносише што напредоше за порфиру, скерлет, црвац и танко платно.
26. И све жене које подиже срце њихово и бијаху вјеште, предоше костријет.
27. А главари доносише камење онихово и камење за укивање по оплећку и по напрснику,
28. И мирисе и уље за видјело и уље за помазања и за кад мирисни.
29. Сви људи и жене, које подиже драговољно срце да доносе што треба за све дјело које Господ заповједи преко Мојсија да се начини, донесоше синови Израиљеви драговољни прилог Господу.
30. Тада рече Мојсије синовима Израиљевим: Видите, Господ позва по имену Веселеила, сина Урије сина Орова, од племена Јудина,
31. И напуни га духа Божијега, мудрости, разума и знања и вјештине за сваки посао,
32. Да вјешто измишља како се што ради од злата и од сребра и од мједи,
33. Да умије резати камење и укивати, да умије тесати дрво и радити сваки посао врло вјешто.
34. И даде му у срце, њему и Елијаву, сину Ахисамахову, од племена Данова, да могу учити друге.
35. Напуни их вјештине да раде сваки посао, да кују, тешу, везу, и ткају порфиру, скерлет, црвац и танко платно, и да раде свакојаке послове вјешто измишљајући.

36. Дарежљивост народа. Грађење скиније.

1. И стаде радити Веселеило и Елијав и сви људи вјешти, којима бјеше Господ дао мудрост и разум да умију радити сваки посао за службу у светињи, и све што је заповједио Господ.
2. И позва Мојсије Веселеила и Елијава и све људе вјеште, којима Господ даде мудрост у срце, које год подиже срце њихово да дођу да раде тај посао.
3. И узеше од Мојсија све прилоге, које донесоше синови Израиљеви да се уради дјело за службу у светињи. Али још доношаху к њему драговољне прилоге свако јутро.
4. Тада дођоше сви вјешти људи, који рађаху дјело за светињу, сваки од својега посла, који рађаху,
5. И рекоше Мојсију говорећи: Више доноси народ него што треба да се уради дјело које је Господ заповједио да се уради.
6. И заповједи Мојсије да се огласи по околу говорећи: Ни човјек ни жена да не доноси више прилога за светињу. И забрани се народу да не доноси.
7. Јер бијаше свега доста да се уради све дјело, и још претјечаше.
8. И људи вјешти између онијех који радише ово дјело, начинише шатор од десет завјеса од танкога платна узведенога и од порфире и од скерлета и од црвца, с херувимима, вјешто везеним начинише.
9. У дужину бјеше једна завјеса од двадесет и осам лаката, а у ширину од четири лакта; све завјесе бјеху једне мјере.
10. И саставише пет завјеса једну с другом, и пет других завјеса саставише једну с другом.
11. И начинише петље од порфире по крају прве завјесе на оној страни гдје ће се саставити с другом; и тако начинише на свакој завјеси по крају гдје ће се саставити с другом.
12. Педесет петаља начинише на првој завјеси, и педесет петаља начинише на крају сваке завјесе гдје се саставља с другим; петље бјеху једна према другој.
13. И начинише педесет златнијех кука, и саставише кукама завјесе једну с другом; тако се шатор састави.
14. И начинише завјесе од костријети за наслон над шатором; једанаест таквих завјеса начинише.
15. У дужину бјеше једна завјеса од тридесет лаката, а у ширину од четири лакта; једне мјере бјеше свијех једанаест завјеса.
16. И саставише пет завјеса заједно, а других шест завјеса заједно.
17. И начинише педесет петаља по крају једне завјесе гдје се саставља с другим, и педесет петаља начинише по крају друге завјесе да се састави.
18. И начинише педесет кука од мједи да се састави наслон.
19. И начинише покривач на наслон од кожа овнујских црвених обојених, и покривач од кожа јазавчијих озго.
20. И начинише даске шатору од дрвета ситима, које ће стајати право.
21. Даска бјеше дуга десет лаката, а подруг лакта широка свака даска.
22. По два чепа бјеху на дасци, један према другом; тако начинише на свијем даскама за шатор.

23. А овијех дасака за шатор начинише двадесет дасака за јужну страну;
24. И четрдесет стопица сребрнијех начинише под двадесет дасака, двије стопице под једну даску за два чепа њезина, а двије стопице под другу даску за два чепа њезина.
25. Тако и на другој страни шатора, према сјеверу, начинише двадесет дасака,
26. И четрдесет стопица сребрнијех под њих, двије стопице под једну даску, а двије стопице под другу даску.
27. А на западној страни шатора начинише шест дасака;
28. И још двије даске начинише на углове шатору с обје стране;
29. Оне бјеху састављене оздо, и бијаху састављене озго биочутом; тако начинише с обје стране на два угла.
30. И тако бијаше осам дасака и шеснаест стопица њиховијех сребрнијех, по двије стопице под сваку даску.
31. И начинише пријеворнице од дрвета ситима: пет за даске на једној страни шатора,
32. И пет пријеворница за даске на другој страни шатора, и пет пријеворница за даске на западној страни шатора до оба угла.
33. И начинише пријеворницу средњу да иде преко сриједи дасака од једнога краја до другога.
34. А даске оковаше златом, и биочуге на њих начинише од злата, да у њима стоје пријеворнице, и оковаше златом пријеворнице.
35. И начинише завјесу од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога, с херувимима вјешто везеним начинише га.
36. И начинише за њ четири ступа од дрвета ситима, и оковаше их златом, а куке на њима бјеху од злата, и салише им четири стопице од сребра.
37. И начинише завјесу на врата наслону од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога везену,
38. И пет ступова за њ с кукама њиховијем, и врхове им и појасе оковаше златом, и пет стопица под њих од мједи.

37. Ковчег завјета, сто с хљобовима предложења, свијетњак, кадиони олтар.

1. И начини Веселеило ковчег од дрвета ситима, два и по лакта дуг и подруг лакта широк и подруг лакта висок.
2. И покова га чистијем златом изнутра и споља; и начини му златан вијенац унаоколо.
3. И сали му четири биочуга од злата на четири угла његова: два биочуга с једне стране, а два с друге.
4. И начини полуге од дрвета ситима, и окова их златом.
5. И провуче полуге кроз биочуге с обје стране ковчегу, да се може носити ковчег.
6. И начини заклопац од чистога злата, у дужину од два и по лакта, а у ширину од подруг лакта.
7. И начини два херувима од злата, једноставне начини их, на два краја заклопцу,
8. Једнога херувима на крају одовуд, а другога херувима на крају одонуд; заклопцу на оба краја начини херувиме.
9. И у херувима бијаху крила раширена увис, и заклањаху крилима својим заклопац, и лицем бјеху окренути један другом, и гледаху према заклопцу херувими.
10. И начини сто од дрвета ситима, у дужину од два лакта, а у ширину од лакта, и од подруг лакта у висину.
11. И покова га чистим златом, и начини му вијенац златан унаоколо.
12. И начини му оплату с подланице унаоколо, и начини вијенац златан уз оплату унаоколо.
13. И сали му четири биочуга од злата, и метну биочуге на четири угла, који му бијаху на четири ноге.
14. Према оплати бијаху биочузи, а у њима полуге, да се може носити сто.
15. А полуге начини од дрвета ситима, и окова их златом, да се може носити сто.
16. И начини од чистога злата посуђе што се меће на сто: здјеле и чаше и кутлиће и виједра, којим ће се прељевати.
17. И начини свијетњак од чистога злата, једноставан начини свијетњак; ступ му и гране, чашице и јабуке и цвијетови излажаху из њега.
18. Шест грана излажаху му са страна; три гране свијетњака с једне стране, а три гране свијетњака с друге стране;
19. Три чашице као бадем на једној грани и јабука и цвијет, а три чашице као бадем на другој грани и јабука и цвијет; тако на свијех шест грана које излажаху из свијетњака.

20. А на самом свијетњаку бјеху четири чашице као бадем са својим јабукама и цвјетовима,
21. Једна јабука бјеше под двије гране из њега, и једна јабука под друге двије гране из њега и једна јабука под друге двије гране из њега; тако под шест грана које излажаху из њега.
22. Јабукe њихове и гране им излажаху из њега, и једна јабука под друге двије гране из њега; све бјеше од чистога злата једноставно.
23. И начини му седам жижака и усекаче и спремице за гар од чистога злата.
24. Од таланта чистога злата начини га са свијем справама његовијем.
25. И начини олтар кадиони од дрвета ситима у дужину од једнога лакта, и у ширину од једнога лакта, четвороугласт, и од два лакта у висину; из њега излажаху му рогови.
26. И покова га чистијем златом озго и са стране унаоколо, и рокове; и начини му вијенац од злата унаоколо.
27. И два биочуга од злата начини му испод вијенца на два угла његова с обје стране, да у њима стоје полуге да се може носити о њима.
28. А полуге начини од дрвета ситима, и окова их златом.
29. И начини уље за свето помазање и чисти кад мирисни вјештином апотекарском.
38. *Жртвеник за жртве паљенице, умиваоница, градња тријема, утрошак у злату, сребру и мједи.*
1. И начини од дрвета ситима олтар за жртве паљенице у дужину од пет лаката, и у ширину од пет лаката, четвороугласт, висок три лакта.
2. И начини му на четири угла његова рокове; из њега излажаху рогови, и окова га у мјед.
3. И начини све посуђе за олтар, лонце и лопатице и котлиће и виљушке и клијешта; све му посуђе начини од мједи.
4. И начини олтару решетку као мрежу од мједи испод олтара унаоколо ода дна до средине.
5. И сали четири биочуга за четири угла решетке мједене, да се кроз њих провуку полуге.
6. А полуге начини од дрвета ситима, и окова их у мјед.
7. И провуче полуге кроз биочуге с обје стране олтара, да се може носити, од дасака начини га шупља.
8. И начини *умиваоницу мједену и подножје јој мједено од огледала која доношаху гомилама жене долазећи на врата шатору од састанка. [*2 Мој 30, 18.]
9. И начини тријем на јужној страни, и завјесе тријему од танкога платна узведенога од сто лаката,
10. И двадесет ступова за њих и двадесет стопица под њих од мједи, а куке на ступове и пријеворнице од сребра.
11. Тако и на сјеверној страни завјесе од сто лаката, двадесет ступова за њих и двадесет стопица под њих од мједи; а куке на ступове и пријеворнице њихове од сребра;
12. А на западној страни завјесе од педесет лаката, десет ступова за њих и десет стопица њиховијех од мједи, куке на ступове и појасеве њихове од сребра;
13. А на предњој страни према истоку завјесе од педесет лаката;
14. С једне стране завјесе од петнаест лакта, три ступа за њих и три стопице под њих;
15. А с друге стране, до врата од тријема и отуда и одовуда, завјесе од петнаест лаката, три ступа за њих и три стопице под њих.
16. Све завјесе на тријему унаоколо бјеху од танкога платна узведенога;
17. А стопице под ступовима од мједи, куке на ступовима и појасови на њима од сребра; и врхови им бијаху сребрни; сви ступови у тријему бијаху опасани сребром.
18. А завјеса на вратима од тријема бијаше од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога, везена, у дужину од двадесет лаката, а у висину по ширини пет лаката, као и друге завјесе у тријему.
19. И четири ступа за њ, и четири стопице под њих од мједи, чепови на њима од сребра и врхови им и појасови од сребра.
20. А све коље шатору и тријему унаоколо бијаше од мједи.
21. Те су ствари пребројене за шатор, шатор од свједочанства, које је пребројио по заповијести Мојсијевој *Итамар, син Арона свештеника, за службу Левитску. [*4 Мој 4, 28.]
22. А Веселеило, син Урије сина Орова, од племена Јудина, начини све то што заповједи Господ Мојсију,
23. И с њим Елијав, син Ахисамахов, од племена Данова, дрводјеља и вјешт ткати и вести по порфири, по скерлету, по црвцу и по танком платну.
24. А свега злата што отиде на ово дјело, на све дјело за светињу, које злато бјеше приложено, свега га бјеше двадесет и девет таланата, седам стотина и тридесет сикала, по светом сиклу;

25. А сребра што дође од збора, сто таланата, и тисућа седам стотина и седамдесет и пет сикала, по светом сиклу;

26. По *сикла од главе, по сиклу светом, од свакога који уђе у број, од двадесет година и више, од шест стотина и три тисуће и пет стотина и педесет. [*2 Мој 30, 13.]

27. Од сто таланата сребра салише се стопице за светињу и стопице за завјесу; сто стопица од сто таланата, таланат на стопицу.

28. А од тисућу и седам стотина и седамдесет и пет сикала начини куке на ступове, и окова им врхове и опаса их.

29. А мједи приложене бијаше седамдесет таланата, и двије тисуће и четири стотине сикала.

30. И од тога начини стопице на вратима шатора од састанка, и мједени олтар и решетку мједену за њ, и све справе за олтар,

31. И стопице у тријему унаоколо, и стопице на вратима од тријема, и све коље за шатор и све коље за тријем унаоколо.

39. *Свештеничке одежде и напрсник. Мојсије благосиља изведене радове.*

1. А од порфире и скерлета и црвца начинише хаљине за службу, да се служи у светињи; и начинише свете хаљине Арону, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

2. Начинише оплећак од злата, и од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога.

3. Истеглише листове од злата, и исјекоше жице, те извезоше порфиру и скерлет и црвац и танко платно врло вјешто.

4. Пораменице му начинише да се састављају, да се саставља на два краја своја.

5. И појас на оплећку излажаше од њега и бјеше исте направе, од злата и од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога; као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

6. И уковаше два камена ониха у злато, и изрезаше на њима имена синова Израилевих, као што се режу печати.

7. И ударише их на пораменице од оплећка, да буду камени за спомен синовима Израилевијем, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

8. И начинише напрсник врло вјеште направе као што је направа у оплећка, од злата и од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога;

9. Четвороугласт и двострук начинише напрсник, у дужину с педи и у ширину с педи, двострук.

10. И ударише по њему четири реда камења; у првом реду: сардоних, топаз и смарагд;

11. А у другом реду: карбункул, сафир и дијамант;

12. А у трећем реду: лигур, ахат и аметист;

13. А у четвртм реду: хрисолит, оних и јаспид, све опточено златом у свијем редовима.

14. Тијех камена с именима синова Израилевијех бјеше дванаест према њиховијем именима, резани као печати, за дванаест племена, свако по свом имену.

15. И начинише на напрсник ланце једнаке, плетене, од чистога злата.

16. И начинише двије копче златне и двије гривне златне, и метнуше те двије гривне на два краја напрснику,

17. И провукоше два златна ланца кроз двије гривне на крајевима напрснику,

18. А друга два краја од два ланца запеше за двије копче, и притврдише их за пораменице на оплећку спријед.

19. И начинише још двије златне гривне, и метнуше их на два краја напрснику на страни према оплећку изнутра.

20. И начинише још двије гривне златне, које метнуше на двије пораменице на оплећку оздо напријед гдје се саставља, више појаса на оплећку.

21. Тако привезаше напрсник кроз гривне на њему и гривне на оплећку врвцом од порфире, да стоји сврх појаса од оплећка и да се не раздваја напрсник од оплећка, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

22. И начинише плашт под оплећак, ткан, сав од порфире.

23. И прорез на плашту у сриједи као прорез на оклопу, и око прореза оплату да се не раздре.

24. И начинише по скуту од плашта шипке од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога.

25. И начинише звонца од чистога злата, и метнуше звонца међу шипке, по скуту од плашта унаоколо између шипака,

26. Звонце па шипак, звонце па шипак по скуту од плашта унаоколо, за службу, као што бјеше

заповједио Господ Мојсију.

27. И начинише кошуље од танкога платна изметаног Арону и синовима његовијем;

28. И капу од танкога платна, и капице кићене од танкога платна, и гаће платнене од танкога платна узведенога;

29. И појас од танкога платна узведенога и од порфире и од скерлета и од црвца, везен, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

30. И начинише плочицу за свето оглавље од чистог злата, и написаше на њој писмом како се реже на печатима: Светиња Господу.

31. И притврдише за њу врвцу од порфире да се веже за капу озго, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

32. И тако се сврши сав посао око шатора и наслона од састанка. И начинише синови Израилјеви све; како бјеше заповједио Господ Мојсију, тако начинише.

33. И донесоше к Мојсију шатор, наслон и све справе његове, куке, даске, пријеворнице, ступове и стопице,

34. И покривач од кожа овнујских црвених обојених и покривач од кожа јазавчијих, и завјесу,

35. И ковчег од свједочанства и полуге за њ, и заклопац,

36. Сто са свијем справама, и хљеб за постављање,

37. Свијетњак чисти, жишке његове, жишке наређане, и све справе његове, и уље за видјело.

38. И олтар златни, и уље помазања, и кад мирисни, и завјесу на врата од шатора,

39. Олтар мједени и решетку мједену за њ, полуге његове и све справе његове, умиваоницу и подножје њезино,

40. Завјесе за тријем, ступове за њих и стопице њихове, и завјесу на врата од тријема, ужа његова и коље његово, и све справе за службу у шатору, за шатор од састанка.

41. Хаљине за службу, да се служи у светињи, хаљине свете Арону свештенику и хаљине синовима његовијем, да врше службу свештеничку.

42. Све како бјеше заповједио Господ Мојсију, онако урадише синови Израилјеви све ово дјело.

43. И погледа Мојсије све то дјело, и где, начинише га, као што бјеше заповједио Господ, тако га начинише; и благослови их Мојсије.

40. Подизање и освећивање шатора од састанка. Слава Господња испуњава шатор.

1. И Господ рече Мојсију говорећи:

2. Први дан првога мјесеца подигни шатор, шатор од састанка,

3. И метни ондје ковчег од свједочанства, и заклони га завјесом.

4. И унеси сто, и уреди што треба уредити на њему; унеси и свијетњак, и запали жишке на њему.

5. И намјести златни олтар кадиони пред ковчегом од свједочанства; и објеси завјесу на вратима од шатора.

6. И метни олтар за жртву паљеницу пред врата шатору, шатору од састанка,

7. И метни умиваоницу између шатора од састанка и олтара, и у њу налиј воде.

8. И подигни тријем унаоколо, и метни завјесу на врата од тријема.

9. И узми уље помазања, и помажи шатор и све што је у њему, и освети га и све справе његове, и биће свет.

10. Помажи и олтар за жртву паљеницу и све справе његове, те ћеш осветити олтар, и олтар ће бити светиња над светињом.

11. Помажи и умиваоницу и подножје њезино, и освети је.

12. И кажи Арону и синовима његовијем да приступе на врата шатора од састанка, и умиј их водом;

13. И обуци Арона у свете хаљине и помажи га и освештај га, да ми врши службу свештеничку.

14. И синовима његовијем заповједи нека приступе, и обуци им кошуље.

15. И помажи их, као што помажеш оца њихова, да ми врше службу свештеничку; и помазање њихово биће им за вјечно свештенство од кољена до кољена.

16. И учини Мојсије све, како му заповједи Господ тако учини.

17. И подиже се шатор друге године првога мјесеца први дан.

18. И Мојсије подиже шатор, и подметну му стопице, и намјести даске, и повуче пријеворнице, и исправи ступове.

19. Па разапе наслон над шатор, и метну покривач на наслон озго, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

20. И узев свједочанство, метну га у ковчег, и провуче полуге на ковчегу, и метну заклопац озго на

ковчег.

21. И унесе ковчег у шатор и објеси завјесу, те заклони ковчег са свједочанством, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

22. И намјести сто у шатору од састанка на сјеверну страну шатора пред завјесом,

23. И постави на њему хљеб пред Господом, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

24. И намјести свијетњак у шатору од састанка, према столу на јужну страну шатора.

25. И запали жишке на њему пред Господом, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

26. И намјести олтар златни у шатору од свједочанства пред завјесом.

27. И покади на њему кадом мириснијем, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

28. И објеси завјесу на врата од шатора.

29. И олтар за жртву паљеницу намјести на врата од шатора, шатора од састанка, и принесе на њему жртву паљеницу, и дар, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

30. И метну умиваоницу између шатора од састанка и олтара, и нали у њу воде за умивање.

31. И праше из ње руке и ноге своје Мојсије и Арон и синови његови.

32. Кад улажаху у шатор од свједочанства и кад приступаху к олтару, умиваху се најприје, као што бјеше заповједио Господ Мојсију.

33. И подиже тријем око шатора и олтара, и метну завјесу на врата тријему. Тако сврши Мојсије посао тај.

34. Тада *облак покри шатор од састанка, и напуни се шатор славе Господње. [*4 Мој 9, 15; 1 цар 8, 10, 11.]

35. И не могаше Мојсије ући у шатор од састанка, јер бјеше на њему облак, и славе Господње бјеше пун шатор.

36. А кад се подизаше облак са шатора, тада полажаху синови Израиљеви, докле год путоваху.

37. А кад се не подизаше облак, онда ни они не полажаху до дана кад се подиже.

38. Јер облак Господњи бјеше на шатору дању, а ноћу огањ бјеше на њему пред очима свега дома Израиљева, докле год путоваху.

Share

Tweet

Like 0

« ПРЕТХОДНА СТРАНА 1 2 3 ... 7 СЛЕДЕЋА СТРАНА »

Коментарисање није више омогућено.

РУБРИКЕ

СВЕШТЕНЕ КЊИГЕ

[Свето Писмо](#)

[Апостол](#)

[Паримејник](#)

[Псалтир](#)

ЦРКВЕНЕ КЊИГЕ

[За заједничко богослужење](#)

[Службеник и чиновник](#)

[Часослов](#)

[Химне](#)

[Минеји](#)

[Србљак](#)

[Триоди](#)

[Типик](#)

[Литургијон](#)

ЈАВИТЕ НАМ СЕ

Ваше име (обавезно)

Ваша имејл адреса (обавезно)

Наслов поруке

ВАЖНА НАПОМЕНА

Текстови могу да се користе сам богослужење. Свака употреба (и злоупотреба) материјала у циљу прештампавања, објављивања и стицања материјалне користи је забрањена. Молимо вас да издајте објављених дела материјално по куповином (и коришћењем) богослужбених књига.

НАЈНОВИЈЕ

[Царски Часови на Свети и Вели априла 2020.](#)

[Правило за читање Ака](#)
јануара 2019.

Приватност - Услови

Тропарѝ и кондаци

Остало

Месеѡслов

За посебно богослужење

Требник

НОТНЕ КЊИГЕ

Приручник

Нотни зборник

Осмогласник

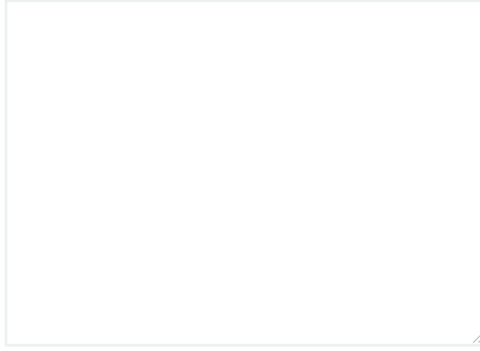
ДОМАЋЕ КЊИГЕ

Каноник и молитвеник

Акатистник

Припрема за Свето Причешће

Ваша порука

Пошаљите

Типик 10. јануара 2019.

Триоди 10. јануара 2019.

Србљак 10. јануара 2019.

Минеји 9. јануара 2019.

Химне 9. јануара 2019.

Псалтир 9. јануара 2019.